

AUGLÝSING

um Minamatasamninginn um kvikasilfur.

Hinn 3. maí 2018 var aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna afhent aðildarskjal Íslands vegna Minamatasamningsins um kvikasilfur, sem gerður var í Kumamoto 10. október 2013. Samningurinn öðlaðist gildi gagnvart Íslandi 1. ágúst 2018.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.
Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 5. júlí 2021.

Guðlaugur Þór Þórðarson.

Martin Eyjólfsson.

Fylgiskjal.**MINAMATASAMNINGURINN
UM KVIKASILFUR**

- Aðilar að þessum samningi,
- sem viðurkenna að kvikasilfur er efni sem er áhyggjuefni á heimsvísu vegna þess að það berst langar leiðir með andrúmsloftinu, vegna þrávirkni þess í umhverfinu þegar það er þangað komið af mannavöldum, vegna getu þess til að safnast fyrir í lífverum í vistkerfum og vegna verulegra neikvæðra áhrifa þess á heilbrigði manna og umhverfið,
- sem minnst ákvörðunar stjórnar Umhverfisstofnunar Sameinuðu þjóðanna, 25/5 frá 20. febrúar 2009, um að hefja alþjóðlega aðgerð til að hafa stjórn á kvikasilfri á skilvirkan, árangursríkan og samræmdan hátt,
- sem minnst 221. mgr. í niðurstöðuskýrslu ráðstefnu Sameinuðu þjóðanna um sjálfbæra þróun, „The future we want“ (Sú framtíð sem við óskum okkur), þar sem kallað var eftir árangursríkri niðurstöðu samningaviðræðnanna um hnattrænan, lagalega bindandi gerning um kvikasilfur til að bregðast við áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfið,
- sem minnst þess að á ráðstefnu Sameinuðu þjóðanna um sjálfbæra þróun voru meginreglur Ríóyfirlýsingarinnar um umhverfi og þróun staðfestar aftur, þ.m.t. er m.a. sameiginleg en mismunandi ábyrgð, og viðurkenna aðstæður og getu hvers ríkis fyrir sig og þörf á hnattrænni aðgerð,
- sem gera sér grein fyrir áhyggjum varðandi heilbrigði, einkum í þróunarlöndum, vegna váhrifa frá kvikasilfri á viðkvæma hópa, einkum konur og börn, og með þeim á komandi kynslóðir,
- sem veita athygli sérstakri viðkvæmni vistkerfa norðurheimskautssvæðisins og samfélaga frumbyggja vegna lífmögnunar kvikasilfurs og mengunar hefðbundinna matvæla og hafa almennt séð áhyggjur af samfélögum frumbyggja að því er varðar áhrif kvikasilfurs,
- sem viðurkenna áþreifanlega reynslu vegna Minamata-sjúkdómsins, einkum alvarleg heilbrigðis- og umhverfisáhrif sem stafa af kvikasilfursmengun, og þörf til að tryggja viðeigandi meðhöndlun kvikasilfurs og koma í veg fyrir slíka atburði í framtíðinni,
- sem leggja áherslu á mikilvægi þess að byggja upp fjárstuðning, tæknistuðning, tæknilegan stuðning og stuðning við uppbyggingu á getu, einkum fyrir þróunarlönd og lönd með umbreytingarhagkerfi, til að styrkja landsbundna getu til að meðhöndla kvikasilfur og stuðla að skilvirkri framkvæmd samningsins,
- sem viðurkenna einnig aðgerðir Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar til að vernda heilbrigði manna í tengslum við kvikasilfur og hlutverk viðkomandi, marghliða samninga um umhverfismál, einkum Baselsamningsins um eftirlit með flutningi spilliefna milli landa og förgun þeirra og Rotterdam-samningsins um starfsreglur um fyrir fram upplýst samþykki í tengslum við tiltekin hættuleg efni og varnarefni í alþjóðaviðskiptum,
- sem viðurkenna að þessi samningur og aðrir alþjóðasamningar á sviði umhverfis og viðskipta styðja hvern annan,
- sem leggja áherslu á að engu í þessum samningi sé ætlað að hafa áhrif á réttindi og skyldur neins aðila, sem rekja má til alþjóðasamninga sem fyrir eru,
- sem hafa þann skilning að framangreindri forsendu er ekki ætlað að ákvarða stigskipun þessa samnings gagnvart öðrum alþjóðlegum gerningum,
- sem veita því athygli að ekkert í þessum samningi kemur í veg fyrir að aðili grípi til innlendra viðbótar-ráðstafana, sem eru í samræmi við ákvæði þessa samnings, í viðleitni til að vernda heilbrigði

manna og umhverfið fyrir váhrifum frá kvikasilfri í samræmi við aðrar skuldbindingar aðilans samkvæmt gildandi alþjóðalögum,

hafa orðið ásáttir um eftirfarandi:

1. gr.

Markmið.

Markmiðið með þessum samningi er að vernda heilbrigði manna og umhverfið fyrir losun og sleppingu kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda af mannavöldum.

2. gr.

Skilgreiningar.

Að því er varðar þennan samning:

- a) „óvélvæddur og minni háttar gullnámugröftur“: gullnámugröftur sem einstakir námumenn eða lítil fyrirtæki með takmarkaðar fjárfestingar og framleiðslu hafa með höndum,
- b) „besta, aðgengilega tækni“: sú tækni sem er skilvirkust til að koma í veg fyrir og, þar sem það er ekki mögulegt, að draga úr losun og sleppingu kvikasilfurs út í andrúmsloft, vatn og á land og áhrif slíkrar losunar og sleppingar á umhverfið í heild sinni, að teknu tilliti til efnahagslegra og tæknilegra þátta fyrir tiltekinn aðila eða tiltekna starfsstöð innan yfirráðasvæðis viðkomandi aðila. Í þessu samhengi er:
 - i. „besta“: sú sem er skilvirkust við að ná víðtækri, almennri vernd umhverfisins í heild,
 - ii. „aðgengilega“ tækni: að því er varðar tiltekinn aðila og tiltekna starfsstöð innan yfirráðasvæðis viðkomandi aðila, tækni sem hefur verið þróuð í þeim mæli að hægt sé að nota hana í viðkomandi iðnaðargeira, við skilyrði sem eru efnahagslega og tæknilega hagkvæm, að teknu tilliti til kostnaðar og ábata, óháð því hvort þessi tækni er notuð eða þróuð innan yfirráðasvæðis viðkomandi aðila, að því tilskildu að rekstraraðili starfsstöðvarinnar eigi tök á að nýta sér hana eins og umræddur aðili ákvarðar, og
 - iii. „tækni“: tækni sem er notuð, starfsvenjur og á hvaða hátt stöðvar eru hannaðar, smíðaðar, þeim haldið við, þær reknar og þeim lokað,
- c) „bestu starfsvenjur í umhverfismálum“: notkun á heppilegustu samsetningu umhverfislegra varnarráðstafana og stefnuáætlana,
- d) „kvikasilfur“: frumefnið kvikasilfur (Hg(0), CAS-nr. 7439-97-6),
- e) „kvikasilfurssamband“: hvers konar efni sem samanstendur af kvikasilfuratómum og einu eða fleiri atómum annarra frumefna sem einungis er unnt að aðskilja í mismunandi efnisþætti með efnahvörfum,
- f) „vara með viðbættu kvikasilfri“: vara eða efnisþáttur vöru sem inniheldur kvikasilfur eða kvikasilfurssamband sem var bætt við af ásetningi,
- g) „aðili“: ríki eða svæðisstofnun um efnahagssamvinnu sem hefur samþykkt að vera bundin af þessum samningi og sem samningurinn hefur öðlast gildi gagnvart,
- h) „aðilar sem eru viðstaddir og greiða atkvæði“: aðilar sem eru viðstaddir og greiða atkvæði með eða á móti á fundi aðila,
- i) „námugröftur sem er fyrst og fremst eftir kvikasilfri“: námugröftur þar sem aðalefnið, sem leitað er eftir, er kvikasilfur,
- j) „svæðisstofnun um efnahagssamvinnu“: stofnun, sem fullvalda ríki á tilteknu svæði koma á fót og fengið hefur framselt vald frá aðildarríkjum sínum að því er varðar málefni sem samningur þessi gildir um, og fullt umboð, í samræmi við innri starfsreglur sínar, til að undirrita, fullgilda, staðfesta eða samþykkja samninginn eða gerast aðili að honum, og
- k) „heimilud notkun“: hvers konar notkun aðila á kvikasilfri eða kvikasilfurssamböndum, sem er í samræmi við þennan samning, þ.m.t., en ekki takmarkað við, notkun sem er í samræmi við 3., 4., 5., 6. og 7. gr.

3. gr.

Upptök kvikasilfurssbirgða og viðskipti með það.

1. Að því er varðar þessa grein:

- a) tilvísanir í „kvikasilfur“ ná yfir blöndur kvikasilfurs og annarra efna, þ.m.t. kvikasilfursblendi, með kvikasilfursstyrk sem nemur a.m.k. 95% miðað við þyngd og
 - b) „kvikasilfurssambönd“: kvikasilfur(I)klóríð (einnig þekkt sem kalómel), kvikasilfur(II)oxíð, kvikasilfur(II)súlfat, kvikasilfur(II)níturat, sinnóber og kvikasilfurssúlfíð.
2. Ákvæði þessarar greinar gilda ekki um:
 - a) kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd í magni sem á að nota til rannsókna á rannsóknarstofu eða sem viðmiðunarstaðal,
 - b) snefilmagn af kvikasilfri eða kvikasilfurssamböndum, sem kemur fyrir frá náttúrunnar hendi, í vörum s.s. öðrum málmum en kvikasilfri, málmgrýti eða jarðefnum, þ.m.t. kol, eða vörum úr þessum efnum, og óviljandi snefilmagn í efnavörum, eða
 - c) vörur með viðbættu kvikasilfri.
 3. Enginn aðili skal heimila námugróft, sem er fyrst og fremst eftir kvikasilfri, sem ekki stóð yfir innan yfirráðasvæðis hans þann dag sem samningurinn tók gildi að því er varðar viðkomandi aðila.
 4. Hver aðili skal einungis heimila námugróft, sem er fyrst og fremst eftir kvikasilfri, sem stóð yfir innan yfirráðasvæðis hans þann dag sem samningurinn tók gildi að því er varðar viðkomandi aðila, í allt að 15 ár eftir þá dagsetningu. Á þessu tímabili skal einungis nota kvikasilfur úr slíkum námugreftri til framleiðslu á vörum með íbættu kvikasilfri í samræmi við 4. gr., í framleiðsluferlum í samræmi við 5. gr. eða til förgunar í samræmi við 11. gr. með notkun aðferða sem leiða ekki til endurheimtar, endurvinnslu, endurnýtingar, beinnar endurnotkunar eða annarrar notkunar.
 5. Hver aðili skal:
 - a) leitast við að auðkenna einstakar birgðir kvikasilfurs eða kvikasilfurssambanda sem fara yfir 50 tonn, sem og kvikasilfurssuþptök sem mynda birgðir sem fara yfir 10 tonn á ári og eru staðsettar innan yfirráðasvæðis hans,
 - b) gera ráðstafanir til að tryggja að ef aðili kemst að raun um að umframkvikasilfur frá klóralkalístöðvum sé tiltækt eftir að starfsemin er lögð niður sé þess háttar kvikasilfri fargað í samræmi við leiðbeiningar um umhverfissvæna meðhöndlun, sem um getur í a-lið 3. mgr. 11. gr., með notkun aðferða sem leiða ekki til endurheimtar, endurvinnslu, endurnýtingar, beinnar endurnotkunar eða annarrar notkunar.
 6. Enginn aðili skal heimila útflutning á kvikasilfri nema:
 - a) til aðila sem hefur látið aðilanum, sem er útflytjandi, í té skriflegt samþykki sitt og einungis:
 - i. til notkunar sem aðilanum, sem er innflytjandi, er heimil samkvæmt þessum samningi eða
 - ii. í umhverfissvæna bráðabirgðageymslu, eins og sett er fram í 10. gr., eða
 - b) til aðila, sem er ekki aðili að þessum samningi, sem hefur látið aðilanum, sem er útflytjandi, í té skriflegt samþykki sitt, þ.m.t. vottun þar sem sýnt er fram á að:
 - i. aðilinn, sem er ekki aðili að þessum samningi, hafi gert ráðstafanir til að tryggja vernd fyrir heilbrigði manna og umhverfið og til að tryggja að hann fari að ákvæðum 10. og 11. gr. og
 - ii. þess háttar kvikasilfur verði einungis notað eins og aðilanum er heimilt samkvæmt þessum samningi eða fari í umhverfissvæna bráðabirgðageymslu eins og sett er fram í 10. gr.
 7. Aðili, sem er útflytjandi, getur treyst á almenna tilkynningu aðilans, sem er innflytjandi, eða aðilans, sem er ekki aðili að þessum samningi, til skrifstofunnar sem skriflega samþykkið sem krafist er í 6. mgr. Í slíkri almennri tilkynningu skulu koma fram allir skilmálar og skilyrði fyrir því að aðili, sem er innflytjandi, eða aðili, sem er ekki aðili að þessum samningi, gefi samþykki sitt. Viðkomandi aðili eða aðili, sem er ekki aðili að þessum samningi, getur hvenær sem er afturkallað tilkynninguna. Skrifstofan skal halda opinbera skrá yfir allar slíkar tilkynningar.
 8. Enginn aðili skal heimila innflutning á kvikasilfri frá aðila, sem er ekki aðili að þessum samningi, sem hann kemur til með að gefa skriflegt samþykki sitt nema aðilinn, sem er ekki aðili að þessum samningi, hafi lagt fram vottun fyrir því að kvikasilfrið eigi sér ekki upptök sem eru tilgreind sem óleyfileg skv. 3. mgr. eða b-lið 5. mgr.
 9. Aðili, sem leggur fram almenna tilkynningu um samþykki skv. 7. mgr., getur ákveðið að beita ekki 8. mgr. að því tilskildu að hann viðhaldi alhliða höftum á útflutning kvikasilfurs og hafi gert innlendar ráðstafanir til að tryggja að innflutt kvikasilfur sé meðhöndlað á umhverfissvænan hátt.

- Aðilinn skal leggja tilkynningu um slíka ákvörðun fyrir skrifstofuna, þ.m.t. upplýsingar sem lýsa útflutningshöftum hans og innlendum stjórnvaldsráðstöfunum sem og upplýsingar um magn og upprunalönd kvikasilfurs sem flutt er inn frá aðilum sem ekki eru aðilar að þessum samningi. Skrifstofan skal halda opinbera skrá yfir allar slíkar tilkynningar. Framkvæmda- og eftirlitsnefndin skal endurskoða og meta allar slíkar tilkynningar og stuðningsupplýsingar, í samræmi við 15. gr., og henni er heimilt að leggja tilmæli fyrir ráðstefnu samningsaðila, eins og við á.
10. Málsmeðferðin, sem sett er fram í 9. mgr., skal vera tiltæk þangað til öðrum fundi ráðstefnu samningsaðila lýkur. Eftir það skal hún ekki tiltæk lengur, nema að því er varðar aðila sem hefur lagt fram tilkynningu skv. 9. mgr. áður en öðrum fundi ráðstefnu samningsaðila er lokið, nema ráðstefna samningsaðila taki ákvörðun um annað með einföldum meirihluta þeirra aðila sem eru viðstaddir og greiða atkvæði.
 11. Hver aðili skal láta koma fram í skýrslum sínum, sem lagðar eru fram skv. 21. gr., upplýsingar sem sýna að kröfur þessarar greinar hafi verið uppfylltar.
 12. Ráðstefna samningsaðila skal veita frekari leiðbeiningar á fyrsta fundi sínum að því er þessa grein varðar, einkum að því er varðar a-lið 5. mgr., 6. og 8. mgr., og skal þróa og samþykkja inntakið sem krafist er í vottuninni sem um getur í b-lið 6. mgr. og 8. mgr.
 13. Ráðstefna samningsaðila skal meta hvort viðskipti með tiltekin kvikasilfurssambönd stofni markmiðum þessa samnings í tvísýnu og taka til athugunar hvort tiltekin kvikasilfurssambönd ættu að falla undir 6. og 8. mgr. með því að skrá þau í viðbótarviðauka sem er samþykktur í samræmi við 27. gr.

4. gr.

Vörur með viðbættu kvikasilfri.

1. Hver aðili skal sjá til þess, með því að gera viðeigandi ráðstafanir, að framleiðsla, innflutningur eða útflutningur á vörum með viðbættu kvikasilfri, sem eru skráðar í I. hluta viðauka A, sé ekki heimilaður eftir tilgreinda tímasetningu þess að notkun á þessum vörum er hætt í áföngum nema undanþága sé tilgreind í viðauka A eða ef aðilinn er með skráða undanþágu skv. 6. gr.
2. Sem valkost við 1. mgr. er aðila heimilt að tilgreina, við fullgildingu eða þegar breytingar á viðauka A taka gildi að því er varðar viðkomandi aðila, að hann muni koma til framkvæmda öðrum ráðstöfunum eða stefnuáætlunum vegna vara sem eru skráðar í I. hluta viðauka A. Aðila er einungis heimilt að velja þennan valkost ef hann getur sýnt fram á að hann hafi þegar dregið úr, niður í algjört lágmark, framleiðslu, innflutningi og útflutningi á stærstum hluta varanna, sem eru skráðar í I. hluta viðauka A, og að hann hafi komið til framkvæmda ráðstöfunum eða stefnuáætlunum til að draga úr notkun kvikasilfurs í aðrar vörur sem eru ekki skráðar í I. hluta viðauka A þegar hann tilkynnir skrifstofunni um þá ákvörðun sína að nota þennan valkost. Auk þess skal aðili sem velur þennan valkost:
 - a) gefa ráðstefnu samningsaðila skýrslu við fyrsta tækifæri með lýsingu á þeim ráðstöfunum eða stefnuáætlunum sem komið var í framkvæmd, þ.m.t. mæling á þeirri skerðingu sem náðst hefur,
 - b) koma til framkvæmda ráðstöfunum eða stefnuáætlunum til að draga úr notkun kvikasilfurs í öllum vörum sem eru skráðar í I. hluta viðauka þar sem algjört lágmarksgildi hefur enn ekki náðst,
 - c) taka til athugunar viðbótarráðstafanir til að ná fram frekari skerðingu og
 - d) ekki teljast hæfur til að fara fram á undanþágur skv. 6. gr. fyrir neina vöruflokka sem þessi valkostur er valinn fyrir.

Eigi síðar en fimm árum eftir gildistökudag samningsins skal ráðstefna samningsaðila fara yfir framfarir og skilvirkni ráðstafana sem gripið er til samkvæmt þessari grein, sem hluta af endurskoðunarferlinu skv. 8. mgr.
3. Hver aðili skal gera ráðstafanir vegna vara með viðbættu kvikasilfri, sem eru skráðar í II. hluta viðauka A, í samræmi við ákvæðin sem þar eru sett fram.
4. Skrifstofan skal, á grundvelli upplýsinga sem aðilar leggja fram, safna upplýsingum um vörur með viðbættu kvikasilfri og aðra valkosti í stað þeirra og skal geyma þær og gera slíkar upp-

lýsingar aðgengilegar öllum. Skrifstofan skal einnig gera allar aðrar upplýsingar sem skipta máli, sem aðilar leggja fram, aðgengilegar öllum.

5. Hver aðili skal gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir að vörur með viðbættu kvikasilfri, sem viðkomandi aðila er bannað að framleiða, flytja inn eða flytja út samkvæmt þessari grein, séu ekki felldar inn í samsettar vörur.
6. Hver aðili skal letja til framleiðslu og dreifingar í viðskiptaskyni á vörum með viðbættu kvikasilfri, sem falla ekki undir þekktu notkun á vörum með viðbættu kvikasilfri fyrir þann dag sem samningurinn tók gildi að því er varðar viðkomandi aðila, nema mat á áhættu og ávinningi af vörunni sýni fram á umhverfislegan ávinning eða ávinning fyrir heilbrigði manna. Aðili skal veita skrifstofunni upplýsingar, eins og við á, um allar slíkar vörur, þ.m.t. allar upplýsingar um áhættu og ávinning af vörunni fyrir umhverfið og heilbrigði manna. Skrifstofan skal gera þessar upplýsingar aðgengilegar öllum.
7. Öllum aðilum er heimilt að leggja tillögu fyrir skrifstofuna um að skrá vöru með viðbættu kvikasilfri í viðauka A, sem skal innihalda upplýsingar sem tengjast tiltækileika og framkvæmanleika í tæknilegu og efnahagslegu tilliti að því er varðar valkosti, sem innihalda ekki kvikasilfur, fyrir vöruna og áhættu og ávinning af þeim fyrir umhverfi og heilbrigði, að teknu tilliti til upplýsinga skv. 4. mgr.
8. Eigi síðar en fimm árum eftir gildistöku dagsamningsins skal ráðstefna samningsaðila endurskoða viðauka A og henni er heimilt að taka til athugunar breytingar á þessum viðauka í samræmi við 27. gr.
9. Við endurskoðun á viðauka A skv. 8. mgr. skal ráðstefna samningsaðila a.m.k. taka tillit til:
 - a) allra tillagna sem eru lagðar fram skv. 7. mgr.,
 - b) upplýsinga sem gerðar eru aðgengilegar skv. 4. mgr. og
 - c) tiltækileika tækni- og efnahagslega mögulegra kvikasilfurslausra valkosta fyrir aðilana, að teknu tilliti til áhættu og ávinnings fyrir umhverfið og heilbrigði manna.

5. gr.

Framleiðsluferli sem í er notað kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd.

1. Að því er varðar þessa grein og viðauka B skulu framleiðsluferli sem í er notað kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd ekki fela í sér ferli sem í eru notaðar vörur með viðbættu kvikasilfri, ferli til að framleiða vörur með viðbættu kvikasilfri eða ferli til að meðhöndla úrgang sem inniheldur kvikasilfur.
2. Hver aðili skal sjá til þess, með því að gera viðeigandi ráðstafanir, að notkun á kvikasilfri eða kvikasilfurssamböndum í framleiðsluferlunum, sem eru skráðir í I. hluta viðauka B, sé ekki heimiluð eftir tilgreinda tímasetningu þess að notkun á einstökum ferlum er hætt í áföngum nema aðilinn sé með skráða undanþágu skv. 6. gr.
3. Hver aðili skal gera ráðstafanir til að takmarka notkun á kvikasilfri eða kvikasilfurssamböndum í ferlunum, sem eru skráðir í II. hluta viðauka B, í samræmi við ákvæðin sem þar eru sett fram.
4. Skrifstofan skal, á grundvelli upplýsinga sem aðilar leggja fram, safna upplýsingum um ferli sem í er notað kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd og valkosti í stað þeirra og geyma þær og gera slíkar upplýsingar aðgengilegar öllum. Aðilunum er einnig heimilt að leggja fram aðrar viðeigandi upplýsingar og skrifstofan skal gera þær aðgengilegar öllum.
5. Hver aðili með eina starfsstöð eða fleiri, þar sem kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd eru notuð í framleiðsluferlunum sem eru skráðir í viðauka B, skal:
 - a) gera ráðstafanir til að taka á losun og sleppingu kvikasilfurs eða kvikasilfurssambanda frá þessum starfsstöðvum,
 - b) láta koma fram í skýrslum sínum, sem eru lagðar fram skv. 21. gr., upplýsingar um ráðstafanir sem gerðar eru samkvæmt þessari málsgrein og
 - c) leitast við að tilgreina starfsstöðvar innan yfirráðasvæðis síns þar sem kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd eru notuð í ferlana sem eru skráðir í viðauka B og leggja fyrir skrifstofuna, eigi síðar en þremur árum eftir þann dag sem samningurinn tók gildi að því er varðar viðkomandi aðila, upplýsingar um fjölda og tegund slíkra starfsstöðva og áætlað, árlegt magn

kvikasilfurs eða kvikasilfurssambanda sem er notað í þessum starfsstöðvum. Skrifstofan skal gera þessar upplýsingar aðgengilegar öllum.

6. Enginn aðili skal heimila notkun á kvikasilfri eða kvikasilfurssamböndum í starfsstöð sem var ekki til staðar fyrir þann dag sem samningurinn tók gildi að því er varðar viðkomandi aðila, þar sem framleiðsluferlin, sem eru skráð í viðauka B, eru notuð. Engar undanþágur skulu gilda um slíkar starfsstöðvar.
7. Hver aðili skal letja til þróunar sérhverrar starfsstöðvar sem notar einhver önnur framleiðsluferli sem í eru notuð af ásetningu kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd, sem var ekki til staðar fyrir þann dag sem samningurinn tók gildi, nema aðilinn geti sýnt ráðstefnu samningsaðila fram á það með fullnægjandi hætti að framleiðsluferlið hafi í för með sér verulegan ávinning fyrir umhverfi og heilbrigði og að aðrir tækni- og efnahagslega mögulegir kvikasilfurslausir valkostir, sem hafa í för með sér slíkan ávinning, séu ekki tiltækir.
8. Aðilar eru hvattir til að skiptast á upplýsingum um nýja tækniþróun sem skiptir máli, tækni- og efnahagslega mögulega kvikasilfurslausa valkosti og hugsanlegar ráðstafanir og tækni til að draga úr og, ef mögulegt er, stöðva notkun á kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum í framleiðsluferlunum, sem eru skráð í viðauka B, og losun og sleppingu kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda frá þeim.
9. Öllum aðilum er heimilt að leggja fram tillögu um breytingu á viðauka B til að skrá framleiðsluferli sem kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd eru notuð í. Hún skal innihalda upplýsingar sem tengjast tiltækileika, framkvæmanleika í tæknilegu og efnahagslegu tilliti og áhættu og ávinningi fyrir umhverfið og heilbrigði manna að því er varðar valkosti sem innihalda ekki kvikasilfur.
10. Eigi síðar en fimm árum eftir gildistöku dag samningsins skal ráðstefna samningsaðila endurskoða viðauka B og henni er heimilt að taka til athugunar breytingar á þessum viðauka í samræmi við 27. gr.
11. Við alla endurskoðun á viðauka B, skv. 10. mgr., skal ráðstefna samningsaðila a.m.k. taka tillit til:
 - a) allra tillagna sem eru lagðar fram skv. 9. mgr.,
 - b) upplýsinga sem gerðar eru aðgengilegar skv. 4. mgr. og
 - c) tiltækileika tækni- og efnahagslega mögulegra kvikasilfurslausra valkosta fyrir aðilana, að teknu tilliti til áhættu og ávinnings fyrir umhverfi og heilbrigði.

6. gr.

Undanþágur sem veita má aðila að fenginni beiðni.

1. Öllum ríkjum eða svæðisstofnunum um efnahagssamvinnu er heimilt að skrá eina eða fleiri undanþágur frá tímasetningu þess að notkun er hætt í áföngum, sem eru skráðar í viðauka A og viðauka B, hér á eftir nefnt „undanþága“, með skriflegri tilkynningu til skrifstofunnar:
 - a) þegar viðkomandi gerist aðili að þessum samningi eða
 - b) ef um er að ræða vöru með viðbættu kvikasilfri, sem er bætt við með breytingu á viðauka A, eða framleiðsluferli sem í er notað kvikasilfur, sem er bætt við með breytingu á viðauka B; eigi síðar en þann dag sem viðkomandi breyting öðlast gildi fyrir aðilann.
 Öllum slíkum skráningum skal fylgja yfirlýsing þar sem þörf aðilans fyrir undanþáguna er útskýrð.
2. Undanþágu er annaðhvort hægt að skrá fyrir flokk, sem er skráður í viðauka A eða B, eða fyrir undirflokk sem er skilgreindur af ríki eða svæðisstofnun um efnahagssamvinnu.
3. Hver aðili, sem er með eina undanþágu eða fleiri, skal tilgreindur í skrá. Skrifstofan skal koma skránni á fót, halda henni við og gera hana aðgengilega almenningi.
4. Skráin skal hafa að geyma:
 - a) skrá yfir aðila sem eru með eina undanþágu eða fleiri,
 - b) undanþágu eða undanþágur sem eru skráðar fyrir hvern aðila og
 - c) dagsetningu þegar viðkomandi undanþága fellur úr gildi.
5. Allar undanþágur skv. 1. mgr. skulu falla úr gildi fimm árum eftir viðkomandi tímasetningu þess að notkun er hætt í áföngum, sem er skráð í viðauka A eða B, nema aðili tilgreini styttra tímabil í skránni.

6. Ráðstefnu samningsaðila er heimilt, að beiðni aðila, að ákveða að framlengja undanþágu í fimm ár nema aðilinn fari fram á styttra tímabil. Þegar ráðstefna samningsaðila tekur ákvörðun skal hún taka tilhlýðilegt tillit til:
- skýrslu frá aðilanum þar sem rök eru færð fyrir þörfinni á því að framlengja undanþáguna og gerð grein fyrir aðgerðum sem hafa verið framkvæmdar og eru áætlaðar til að gera þörfina á framlengingu óþarfa eins fljótt og mögulegt er,
 - fyrirliggjandi upplýsinga, þ.m.t. að því er varðar tiltækileika annarra vara og ferla sem eru laus við kvikasilfur eða sem fela í sér notkun á minna magni kvikasilfurs en undanþegna notkunin og
 - aðgerða sem eru áætlaðar eða verið að framkvæma til að láta í té umhverfisvæna og trausta geymslu kvikasilfurs og förgun kvikasilfursúrgangs.
- Einungis er heimilt að framlengja undanþágu einu sinni fyrir hverja vöru og hverja tímasetningu þess að notkun hennar sé hætt í áföngum.
7. Aðila er hvenær sem er heimilt að afturkalla undanþágu með skriflegri tilkynningu til skrifstofunnar. Afturköllun undanþágu skal taka gildi þann dag sem er tilgreindur í tilkynningunni.
8. Þrátt fyrir 1. mgr. er ríki eða svæðisstofnun um efnahagssamvinnu óheimilt að skrá undanþágu eftir að fimm ár eru liðin frá tímasetningu þess að notkun er hætt í áföngum á viðkomandi vöru eða ferli sem er skráð í viðauka A eða B, nema einn eða fleiri aðilar séu ennþá skráðir fyrir undanþágu fyrir viðkomandi vöru eða ferli og hafi fengið undanþágu skv. 6. mgr. Í því tilviki er ríki eða svæðisstofnun um efnahagssamvinnu heimilt, á þeim tímapiðum sem koma fram í a- og b-lið 1. mgr., að skrá undanþágu fyrir viðkomandi vöru eða ferli sem skal falla úr gildi tíu árum eftir viðkomandi tímasetningu þess að hætta notkuninni í áföngum.
9. Aðila er óheimilt að hafa undanþágu í gildi eftir 10 ár eftir tímasetningu þess að hætta í áföngum notkun vöru eða ferlis sem er skráð í viðauka A eða B.

7. gr.

Óvélvæddur og minni háttar gullnámugróftur.

- Ráðstafanirnar í þessari grein og í viðauka C skulu gilda um óvélvæddan og minni háttar gullnámugróft og vinnslu sem í er notuð kvikasilfurssamböndun (e. mercury amalgamation) til að vinna gull úr málmgrýti.
- Hver aðili sem er með óvélvæddan og minni háttar gullnámugróft og vinnslu, sem fellur undir þessa grein, á yferráðasvæði sínu skal gera ráðstafanir til að draga úr og, ef mögulegt er, stöðva notkun á kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum í slík framleiðsluferli og vinnslu og losun og sleppingu kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda frá þeim.
- Hver aðili skal tilkynna skrifstofunni um það ef hann ákvarðar á einhverjum tímapiði að óvélvæddur og minni háttar gullnámugróftur og vinnsla á yferráðasvæði hans séu meira en óveruleg. Ef aðilinn ákvarðar slíkt skal hann:
 - semja landsbundna aðgerðaáætlun í samræmi við viðauka C og koma henni til framkvæmda,
 - leggja landsbundna aðgerðaáætlun sína fyrir skrifstofuna eigi síðar en þremur árum eftir þann dag sem samningurinn tók gildi að því er varðar viðkomandi aðila eða þremur árum eftir tilkynninguna til skrifstofunnar, hvort sem síðar verður, og
 - leggja fram yfirlit á þriggja ára fresti eftir það um framvindu sína við að uppfylla skuldbindingar sínar samkvæmt þessari grein og fella þessi yfirlit inn í skýrslur sínar sem lagðar eru fram skv. 21. gr.
- Aðilum er heimilt að starfa saman og með viðeigandi milliríkjastofnunum og öðrum stofnunum, eins og við á, til að ná markmiðum þessarar greinar. Slíkt samstarf getur falið í sér:
 - þróun stefnuáætlana til að koma í veg fyrir að kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd til notkunar í óvélvæddum og minni háttar gullnámugreftri og vinnslu fari afvega,
 - framtaksverkefni vegna menntunar, að vekja áhuga út á við og uppbyggingu á getu,
 - að stuðla að rannsóknum á annars konar aðferðum, sjálfbærum og án kvikasilfurs,
 - að veita tæknilega aðstoð og fjárhagsaðstoð,
 - samvinnu til aðstoðar við framfylgd skuldbindinga sinna samkvæmt þessari grein og

- f) notkun á leiðum, sem fyrir eru, til að skiptast á upplýsingum til að efla þekkingu, bestu starfsvenjur í umhverfismálum og annars konar tækni sem er umhverfislega, tæknilega, félagslega og fjárhagslega hagkvæm.

8. gr.

Losun.

1. Þessi grein varðar það að hafa stjórn á og, ef mögulegt er, að draga úr losun kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda, oft gefin upp sem „heildarmagn kvikasilfurs“, í andrúmsloft með ráðstöfunum til að hafa stjórn á losun frá punktupptökum sem falla innan upptakaflokkanna sem eru skráðir í viðauka D.
2. Að því er varðar þessa grein:
 - a) „losun“: losun kvikasilfurs eða kvikasilfurssambanda í andrúmsloft,
 - b) „upptök sem skipta máli“: upptök sem falla innan eins af upptakaflokkunum sem eru skráðir í viðauka D. Aðila er heimilt, ef hann kys að gera svo, að fastsetja viðmiðanir til að ákvarða upptök sem falla innan upptakaflokks sem er skráður í viðauka D svo fremi þessar viðmiðanir, í hvaða flokki sem er, taki til a.m.k. 75% af losuninni úr þeim flokki,
 - c) „ný upptök“: öll upptök sem skipta máli innan flokks, sem er skráður í viðauka D, sem smíði á eða veruleg breyting á hefst a.m.k. einu ári eftir dagsetningu:
 - i. gildistöku þessa samnings fyrir hlutaðeigandi aðila eða
 - ii. gildistöku breytingar á viðauka D, fyrir hlutaðeigandi aðila, sem veldur því að upptökin falla eingöngu vegna þeirrar breytingar undir ákvæði þessa samnings,
 - d) „veruleg breyting“: breyting á upptökum sem skipta máli sem leiðir til umtalsverðrar aukningar á losun, að undanskildum öllum breytingum á losun sem stafa af endurheimt aukaaufurðar. Það er aðilans að ákveða hvort breyting er veruleg eða ekki,
 - e) „upptök sem fyrir eru“: öll upptök sem skipta máli sem eru ekki ný upptök,
 - f) „viðmiðunarmörk fyrir losun“: mörk fyrir styrk, massa eða losunarhraða kvikasilfurs eða kvikasilfurssambanda, oft gefin upp sem „heildarmagn kvikasilfurs“, sem losna frá punktupptökum.
3. Aðili með upptök sem skipta máli skal gera ráðstafanir til að hafa stjórn á losun og er heimilt að semja landsáætlun þar sem settar eru fram þær ráðstafanir sem á að gera til að hafa stjórn á losun og markmið og niðurstöður sem búist er við. Allar áætlanir skulu lagðar fyrir ráðstefnu samningsaðila innan fjögurra ára frá gildistökuþegi samningsins fyrir viðkomandi aðila. Ef aðili þróar framkvæmdaáætlun í samræmi við 20. gr. er honum heimilt að fella hana inn í áætlunina sem er samin samkvæmt þessari málsgrein.
4. Hver aðili skal, að því er varðar ný upptök hans, gera kröfu um notkun bestu, aðgengilegu tækni og bestu starfsvenja í umhverfismálum til að hafa stjórn á og, ef mögulegt er, draga úr losun eins fljótt og auðið er en eigi síðar en fimm árum eftir þann dag sem samningurinn tók gildi að því er varðar viðkomandi aðila. Aðila er heimilt að nota viðmiðunarmörk fyrir losun sem eru í samræmi við beitingu bestu, aðgengilegu tækni.
5. Hver aðili skal, að því er varðar upptök hans sem fyrir eru, koma einni af eftirtöldum ráðstöfunum eða fleiri í framkvæmd og fella hana eða þær inn í allar landsáætlanir, að teknu tilliti til landsaðstæðna og framkvæmanleika ráðstafananna í tæknilegu og efnahagslegu tilliti og viðráðanlegs kostnaðar, eins fljótt og auðið er en eigi síðar en tíu árum eftir þann dag sem samningurinn tók gildi að því er varðar viðkomandi aðila:
 - a) magnbundið markmið til að hafa stjórn á og, ef mögulegt er, að draga úr losun frá upptökum sem skipta máli,
 - b) viðmiðunarmörk fyrir losun til að hafa stjórn á og, ef mögulegt er, að draga úr losun frá upptökum sem skipta máli,
 - c) notkun á bestu, aðgengilegu tækni og bestu starfsvenjum í umhverfismálum til að hafa stjórn á losun frá upptökum sem skipta máli,
 - d) stefnuáætlun um að hafa stjórn á fleiri en einu mengunarefni sem hefði í för með sér sameiginlegan ávinning fyrir stjórnun á kvikasilfursslosun,
 - e) aðrar ráðstafanir til að draga úr losun frá upptökum sem skipta máli.

6. Aðilum er heimilt að beita sömu ráðstöfunum við öll upptök sem skipta máli og fyrir eru eða samþykkja aðrar ráðstafanir að því er varðar mismunandi upptakaflokka. Markmiðið skal vera að aðili beiti þessum ráðstöfunum til að ná viðunandi árangri við að draga úr losun með tímanum.
7. Hver aðili skal koma á fót skrá yfir losun frá upptökum sem skipta máli, eins fljótt og auðið er og eigi síðar en fimm árum eftir þann dag sem samningurinn tók gildi að því er varðar viðkomandi aðila, og viðhalda skránni eftir það.
8. Ráðstefna samningsaðila skal, á fyrsta fundi sínum, samþykkja leiðbeiningar um:
 - a) bestu, aðgengilegu tækni og um bestu starfsvenjur í umhverfismálum, að teknu tilliti til hvers konar mismunar á nýjum upptökum og upptökum sem fyrir eru og þarfar á að lágmarka yfirfærslu áhrifa milli umhverfisþátta og
 - b) stuðning við aðila til að koma ráðstöfununum, sem settar eru fram í 5. mgr., í framkvæmd, einkum við að ákvarða markmið og við að fastsetja viðmiðunarmörk fyrir losun.
9. Ráðstefna samningsaðila skal, eins fljótt og auðið er, samþykkja leiðbeiningar um:
 - a) viðmiðanir sem aðilum er heimilt að þróa skv. b-lið 2. mgr.,
 - b) aðferðir til að taka saman skrár yfir losun.
10. Ráðstefna samningsaðila skal hafa leiðbeiningarnar, sem eru samdar skv. 8. og 9. mgr., í stöðugri endurskoðun og uppfæra þær eins og við á. Aðilar skulu taka tillit til leiðbeininganna við framkvæmd viðkomandi ákvæða þessarar greinar.
11. Hver aðili skal láta upplýsingar um framkvæmd sína á þessari grein koma fram í skýrslum sínum, sem eru lagðar fram skv. 21. gr., einkum upplýsingar sem varða ráðstafanir sem hann hefur gert í samræmi við 4. til 7. mgr. og skilvirkni ráðstafananna.

9. gr.

Slepping.

1. Þessi grein varðar það að hafa stjórn á og, ef mögulegt er, að draga úr sleppingu kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda, oft gefin upp sem „heildarmagn kvikasilfurs“, á land og í vatn frá punktupptökum, sem skipta máli, sem ekki er fjallað um í öðrum ákvæðum þessa samnings.
2. Að því er varðar þessa grein:
 - a) „slepping“: slepping kvikasilfurs eða kvikasilfurssambanda á land eða í vatn,
 - b) „upptök sem skipta máli“: öll punktupptök verulegrar sleppingar af mannavöldum sem skipta máli, sem aðili tilgreinir, sem ekki er fjallað um í öðrum ákvæðum þessa samnings,
 - c) „ný upptök“: öll upptök sem skipta máli, sem smíði á eða veruleg breyting á hefst a.m.k. einu ári eftir að samningur þessi tekur gildi fyrir hlutaðeigandi aðila,
 - d) „veruleg breyting“: breyting á upptökum sem skipta máli sem leiðir til umtalsverðrar aukningar á sleppingum, að undanskildum öllum breytingum á sleppingum sem stafa af endurheimt aukaafurðar. Það er aðilans að ákveða hvort breyting er veruleg eða ekki,
 - e) „upptök sem fyrir eru“: öll upptök sem skipta máli sem eru ekki ný upptök,
 - f) „viðmiðunarmörk fyrir sleppingu“: mörk fyrir styrk eða massa kvikasilfurs eða kvikasilfurssambanda, oft gefin upp sem „heildarmagn kvikasilfurs“, sem er sleppt frá punktupptökum.
3. Hver aðili skal, eigi síðar en þremur árum eftir þann dag sem samningurinn tók gildi að því er varðar viðkomandi aðila, og reglulega eftir það, ákvarða flokka punktupptakanna sem skipta máli.
4. Aðili með upptök sem skipta máli skal gera ráðstafanir til að hafa stjórn á sleppingu og er heimilt að semja landsáætlun þar sem þær ráðstafanir sem á að gera til að hafa stjórn á sleppingu, og þau markmið og niðurstöður sem vænst er, eru sett fram. Allar áætlanir skulu lagðar fyrir ráðstefnu samningsaðila innan fjögurra ára frá gildistökudegi samningsins fyrir viðkomandi aðila. Ef aðili þróar framkvæmdaáætlun í samræmi við 20. gr. er honum heimilt að fella hana inn í áætlunina sem er samin samkvæmt þessari málsgrein.
5. Ráðstafanirnar skulu fela í sér eitt eða fleiri af eftirfarandi atriðum, eins og við á:
 - a) viðmiðunarmörk fyrir sleppingu til að hafa stjórn á og, ef mögulegt er, draga úr sleppingu frá upptökum sem skipta máli,
 - b) notkun á bestu, aðgengilegu tækni og bestu starfsvenjum í umhverfismálum til að hafa stjórn á sleppingu frá upptökum sem skipta máli,

- c) stefnuáætlun um að hafa stjórn á fleiri en einu mengunarefni sem hefði í för með sér sam-
eiginlegan ávinning fyrir stjórnun á kvikasilfurssleppingu,
- d) aðrar ráðstafanir til að draga úr sleppingu frá upptökum sem skipta máli.
- 6. Hver aðili skal koma á fót skrá yfir sleppingu frá upptökum sem skipta máli, eins fljótt og auðið
er og eigi síðar en fimm árum eftir þann dag sem samningurinn tók gildi að því er varðar
viðkomandi aðila, og viðhalda skránni eftir það.
- 7. Ráðstefna samningsaðila skal, eins fljótt og auðið er, samþykkja leiðbeiningar um:
 - a) bestu, aðgengilegu tækni og um bestu starfsvenjur í umhverfismálum, að teknu tilliti til hvers
konar mismunar á nýjum upptökum og upptökum sem fyrir eru og þarfar á að lágmarka
yfirfærslu áhrifa milli umhverfisþátta,
 - b) aðferðir til að taka saman skrár yfir sleppingu.
- 8. Hver aðili skal láta upplýsingar um framkvæmd sína á þessari grein koma fram í skýrslum sínum,
sem eru lagðar fram skv. 21. gr., einkum upplýsingar sem varða ráðstafanir sem hann hefur gert
í samræmi við 3. til 6. mgr. og skilvirkni ráðstafananna.

10. gr.

Umhverfisvæn bráðabirgðageymsla á kvikasilfri, öðru en kvikasilfursúrgangi.

1. Þessi grein gildir um bráðabirgðageymslu á kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum, eins og skil-
greint er í 3. gr., sem falla ekki undir skilgreininguna á kvikasilfursúrgangi sem sett er fram í 11.
gr.
2. Hver aðili skal gera ráðstafanir til að tryggja að bráðabirgðageymsla á þess háttar kvikasilfri og
kvikasilfurssamböndum, sem eru ætluð til notkunar sem aðila er heimil samkvæmt þessum
samningi, fari fram á umhverfisvænan hátt, að teknu tilliti til hvers konar leiðbeininga, og í
samræmi við allar kröfur sem eru samþykktar skv. 3. mgr.
3. Ráðstefna samningsaðila skal samþykkja leiðbeiningar um umhverfisvæna bráðabirgðageymslu
á þess háttar kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum, að teknu tilliti til hvers konar leiðbeininga
sem eru samdar samkvæmt Baselsamningnum um eftirlit með flutningi spilliefna milli landa og
förgun þeirra og annarra viðeigandi leiðbeininga. Ráðstefnu samningsaðila er heimilt að sam-
þykkja kröfur um bráðabirgðageymslu í viðbótarviðauka við þennan samning í samræmi við 27.
gr.
4. Aðilar skulu starfa saman, eins og við á, sín á milli og með viðeigandi milliríkjastofnunum og
öðrum stofnunum, til að efla uppbyggingu á getu til umhverfisvænnar bráðabirgðageymslu á þess
háttar kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum.

11. gr.

Kvikasilfursúrgangur.

1. Viðeigandi skilgreiningar í Baselsamningnum um eftirlit með flutningi spilliefna milli landa og
förgun þeirra gilda, að því er varðar stofnanir Baselsamningsins, um úrgang sem fellur undir
þennan samning. Aðilar að þessum samningi, sem eru ekki stofnanir Baselsamningsins, skulu
nota þessar skilgreiningar sem leiðbeiningar að því er varðar úrgang sem fellur undir þennan
samning.
2. Að því er varðar þennan samning merkir kvikasilfursúrgangur efni eða hluti:
 - a) sem samanstanda af kvikasilfri eða kvikasilfurssamböndum,
 - b) sem innihalda kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd eða
 - c) sem eru mengaðir af kvikasilfri eða kvikasilfurssamböndum,
 í magni sem er umfram viðeigandi viðmiðunarmörk, sem ráðstefna samningsaðila skilgreinir á
samræmdan hátt í samstarfi við viðeigandi stofnanir Baselsamningsins, sem er fargað eða sem
ætlunin er að farga eða sem krafa er gerð um að sé fargað samkvæmt ákvæðum landslaga eða
þessa samnings. Þessi skilgreining nær ekki yfir yfirborðsjarðveg, úrgangsgrjót og úrkast frá
námsgreftri, að undanskildum námsgreftri sem er fyrst og fremst eftir kvikasilfri, nema þau inni-
haldi kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd umfram viðmiðunarmörkin sem ráðstefna samnings-
aðila skilgreinir.
3. Hver aðili skal gera viðeigandi ráðstafanir til að kvikasilfursúrgangur sé:

- a) meðhöndlaður á umhverfissvænan hátt, að teknu tilliti til leiðbeininga sem eru samdar samkvæmt Baselsamningnum og í samræmi við kröfur sem ráðstefna samningsaðila skal samþykkja í viðbótarviðauka í samræmi við 27. gr. Við gerð krafna skal ráðstefna samningsaðila taka tillit til úrgangsstjórnunarreglna og -áætlana aðilanna,
 - b) einungis endurheimtur, endurunninn, endurnýttur eða endurnotaður beint til notkunar sem aðila er heimil samkvæmt þessum samningi eða til umhverfissvænnar förgunar skv. a-lið 3. mgr.,
 - c) að því er varðar stofnanir Baselsamningsins: ekki fluttur yfir alþjóðleg landamæri nema til förgunar á umhverfissvænan hátt í samræmi við þessa grein og umræddan samning. Við aðstæður þar sem Baselsamningurinn gildir ekki um flutning yfir landamæri skal aðili einungis leyfa slíka flutninga eftir að hafa tekið tillit til viðeigandi alþjóðlegra reglna, krafna og leiðbeininga.
4. Ráðstefna samningsaðila skal leitast við að hafa náið samstarf við viðkomandi stofnanir Baselsamningsins við endurskoðun og uppfærslu, eins og við á, á leiðbeiningunum sem um getur í a-lið 3. mgr.
 5. Aðilar eru hvattir að starfa saman og með viðeigandi milliríkjastofnunum og öðrum stofnunum, eins og við á, til að þróa og viðhalda hnattrænni, svæðisbundinni og landsbundinni getu til að meðhöndla kvikasilfursúrgang á umhverfissvænan hátt.

12. gr.

Menguð svæði.

1. Hver aðili skal leitast við að þróa viðeigandi stefnuáætlanir til að greina og meta svæði sem eru menguð af kvikasilfri eða kvikasilfurssamböndum.
2. Allar aðgerðir til að draga úr áhættu sem stafar af slíkum svæðum skulu framkvæmdar á umhverfissvænan hátt og innihalda, eftir því sem við á, mat á áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfið af völdum kvikasilfurs eða kvikasilfurssambanda sem þau hafa að geyma.
3. Ráðstefna samningsaðila skal samþykkja leiðbeiningar um stjórnun mengaðra svæða sem geta innihaldið aðferðir og nálganir m.t.t. eftirfarandi:
 - a) að greina svæði og eiginleika þeirra,
 - b) að fá almenning til þátttöku,
 - c) að meta áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfið,
 - d) valkosta til að stjórna áhættu sem stafar af menguðum svæðum,
 - e) mats á ávinningi og kostnaði og
 - f) fullgildingar á niðurstöðum.
4. Aðilar eru hvattir til að starfa saman við að þróa stefnuáætlanir og framkvæma aðgerðir til að greina, meta, forgangsraða, stjórna og, eins og við á, hreinsa menguð svæði.

13. gr.

Fjármagn og fjármagnskerfi.

1. Hver aðili skuldbindur sig til að láta í té fjármagn, eftir getu hvers og eins, til þeirra landsbundnu aðgerða sem er ætlað að koma þessum samningi til framkvæmda, í samræmi við landsbundna stefnu sína, forgang, skipulag og áætlanir. Slíkt fjármagn getur falið í sér innlenda fjármögnun með viðeigandi stefnumálum, þróunaráætlunum og landsbundnum fjárlögum og tvíhliða og marghliða fjármögnun, sem og aðild einkageirans.
2. Heildarárangur af framkvæmd aðila, sem eru þróunarlönd, á þessum samningi mun tengjast skilvirkri framkvæmd ákvæða þessarar greinar.
3. Hvatt er til notkunar á marghliða, svæðisbundnum og tvíhliða uppsprettum fjárhagslegrar og tæknilegrar aðstoðar, sem og til uppbyggingar á getu og tæknifyrfærslu, hið fyrsta til að efla og auka aðgerðir aðila, sem eru þróunarlönd, vegna kvikasilfurs, til að styðja þá við framkvæmd þessa samnings að því er varðar fjármagn, tækniástoð og tæknifyrfærslu.
4. Aðilar skulu taka fullt tillit til sérstakra þarfa og sérstakra aðstæðna aðila, sem eru þróunarríki sem eru lítil eyríki eða lönd sem eru skemmt á veg komin í þróun, í aðgerðum sínum að því er varðar fjármögnun.

5. Hér með er komið á fót kerfi til að veita fjármagn á fullnægjandi, fyrirsjáanlegan og tímanlegan hátt. Kerfið er til að styðja aðila, sem eru þróunarlönd, og aðila með umbreytingarhagkerfi við að koma skuldbindingum sínum samkvæmt þessum samningi í framkvæmd.
6. Í kerfinu skal felast:
 - a) vörslusjóður Hnattræna umhverfisbótasjóðsins (e. *The Global Environment Facility Trust Fund*) og
 - b) sérstök alþjóðleg áætlun til stuðnings við uppbyggingu á getu og tækniástoð.
7. Vörslusjóður Hnattræna umhverfisbótasjóðsins skal leggja fram nýtt, fyrirsjáanlegt, fullnægjandi og tímanlegt fjármagn til að bera kostnað af stuðningi við framkvæmd þessa samnings, eins og ráðstefna samningsaðila hefur komið sér saman um. Að því er varðar þennan samning skal vörslusjóður Hnattræna umhverfisbótasjóðsins starfræktur undir leiðsögn ráðstefnu samningsaðila og skal vera ábyrgur gagnvart henni. Ráðstefna samningsaðila skal veita leiðbeiningar um allar stefnuáætlanir, stefnur, forgangsmál áætlana og aðgangsrétt að og nýtingu á fjármagni. Auk þess skal ráðstefna samningsaðila veita leiðbeiningar um viðmiðunarskrá yfir flokka starfsemi sem getur fengið stuðning vörslusjóðs Hnattræna umhverfisbótasjóðsins. Vörslusjóður Hnattræna umhverfisbótasjóðsins skal leggja fram fjármagn til að bera kostnað af samþykktum viðbótar-kostnaði við hnattrænan umhverfislegan ávinning og samþykktan heildarkostnað af tilteknum stuðningsáðgerðum.
8. Þegar vörslusjóður Hnattræna umhverfisbótasjóðsins leggur fram fjármagn vegna starfsemi skal hann taka tillit til mögulegrar kvikasilfursminnkunar vegna fyrirhugaðrar starfsemi miðað við kostnaðinn af henni.
9. Að því er varðar þennan samning verður áætlunin, sem um getur í b-lið 6. mgr., starfrækt undir leiðsögn ráðstefnu samningsaðila og skal vera ábyrg gagnvart henni. Ráðstefna samningsaðila skal ákveða á fyrsta fundi sínum umsjónarstofnun áætlunarinnar, sem skal vera stofnun sem fyrir er, og veita henni leiðbeiningar, þ.m.t. um tímalengd áætlunarinnar. Öllum aðilum og öðrum viðkomandi hagsmunaaðilum er boðið að leggja fjármagn í áætlunina að eigin vali.
10. Á fyrsta fundi ráðstefnu samningsaðila skulu ráðstefna samningsaðila og stofnanirnar, sem mynda kerfið, vera ásattar um fyrirkomulag til að koma ákvæðum málsgreinanna hér að framan í framkvæmd.
11. Ráðstefna samningsaðila skal, eigi síðar en á þriðja fundi sínum og reglulega eftir það, fara yfir umfang fjármögnunar, leiðbeiningar sem ráðstefna samningsaðila veitir stofnununum sem er falið að gera kerfið, sem er komið á fót samkvæmt þessari grein, starfhæft og skilvirkni þeirra og getu til að takast á við breytilegar þarfir aðila sem eru þróunarlönd og aðila með umbreytingarhagkerfi. Hún skal, á grundvelli slíkrar yfirferðar, grípa til viðeigandi áðgerða til að bæta skilvirkni kerfisins.
12. Öllum aðilum er boðið að leggja sitt af mörkum til kerfisins, eftir getu hvers og eins. Kerfið skal hvetja til þess að fjármagn sé veitt frá öðrum uppsprettum, þ.m.t. einkageirinn, og skal leitast við að virkja slíkt fjármagn í þá starfsemi sem það styður við.

14. gr.

Uppbygging á getu, tækniástoð og tækniyfirfærsla.

1. Aðilar skulu starfa saman, eftir getu hvers og eins, til að veita aðilum sem eru þróunarlönd, einkum aðilum sem eru lönd sem eru skemmst á veg komin í þróun eða þróunarríki sem eru lítil eyríki, og aðilum með umbreytingarhagkerfi tímanlega og viðeigandi aðstoð við uppbyggingu á getu og tækniástoð til að aðstoða þá við að koma skuldbindingum sínum samkvæmt þessum samningi í framkvæmd.
2. Til uppbyggingar á getu og tækniástoð skv. 1. mgr. og 13. gr. má nota svæðisbundið, undirsvæðisbundið og landsbundið fyrirkomulag, þ.m.t. svæðisbundnar og undirsvæðisbundnar miðstöðvar sem fyrir eru, aðrar marghliða og tvíhliða aðferðir og samvinnu, þ.m.t. samvinna með þátttöku einkageirans. Leita skal eftir samstarfi um aðra marghliða samninga um umhverfismál á sviði iðefna og úrgangs og samræmingar við þá til að auka skilvirkni tækniástoðar og veitingu hennar.

3. Aðilar sem eru þróuð ríki og aðrir aðilar skulu, eftir getu hvers og eins, með stuðningi einkageirans og annarra viðkomandi hagsmunaaðila eins og við á, stuðla að og auðvelda þróun, yfirfærslu og flæði og aðgengi að nýjustu valkostum í umhverfissvænni tækni til aðila sem eru þróunarlönd, einkum landa sem eru skemmst á veg komin í þróun, þróunarríkja sem eru lítil eyríki og aðila með umbreytingarhagkerfi, til að styrkja getu þeirra til að koma þessum samningi til framkvæmda á skilvirkan hátt.
4. Ráðstefna samningsaðila skal, eigi síðar en á öðrum fundi sínum og síðan reglulega eftir það og að teknu tilliti til framlagninga og skýrslna frá aðilum, þ.m.t. þær sem kveðið er á um í 21. gr., og upplýsinga sem aðrir hagsmunaaðilar leggja fram:
 - a) taka til athugunar upplýsingar um framtaksverkefni sem fyrir eru og framvindu sem orðið hefur í tengslum við aðra tækni,
 - b) taka til athugunar þarfir aðila, einkum aðila sem eru þróunarlönd, fyrir aðra tækni og
 - c) greina erfiðleika sem aðilar, einkum aðilar sem eru þróunarlönd, hafa staðið frammi fyrir við tækniyfifærslu.
5. Ráðstefna samningsaðila skal leggja fram tilmæli um það hvernig hægt er að efla enn frekar uppbyggingu á getu, tækniástoð og tækniyfifærslu samkvæmt þessari grein.

15. gr.

Framkvæmda- og eftirlitsnefnd.

1. Hér með er komið á fót kerfi, þ.m.t. nefnd sem undirnefnd ráðstefnu samningsaðila, til að stuðla að framkvæmd á öllum ákvæðum þessa samnings og fara yfir það hvort farið sé að ákvæðunum. Kerfið, þ.m.t. nefndin, skal vera til stuðnings og skal gefa sérstakan gaum að landsbundinni getu og aðstæðum hvers aðila fyrir sig.
2. Nefndin skal stuðla að framkvæmd á öllum ákvæðum þessa samnings og fara yfir það hvort farið sé að þeim. Nefndin skal bæði rannsaka einstök og kerfistengd mál m.t.t. framkvæmdar og reglu- fylgni og leggja tilmæli, eins og við á, fyrir ráðstefnu samningsaðila.
3. Nefndin skal skipuð 15 nefndarmönnum, sem aðilar tilnefna og ráðstefna samningsaðila kýs, að teknu tilhlýðilegu tilliti til jafnrar, landfræðilegrar dreifingar fulltrúa á grundvelli hinna fimm svæða Sameinuðu þjóðanna; fyrstu nefndarmennirnir skulu kosnir á fyrsta fundi ráðstefnu samningsaðila og eftir það í samræmi við starfsreglur sem ráðstefna samningsaðila samþykkir skv. 5. mgr.; nefndarmenn skulu búa yfir hæfni á sviði sem tengist þessum samningi og endurspeglja jafnvægi milli sérfræðilegrar þekkingar eins og við á.
4. Nefndinni er heimilt að taka málefni til athugunar á grundvelli:
 - a) skriflegrar framlagninga frá aðila sem varðar hans eigin reglufylgni,
 - b) landsskýrslna í samræmi við 21. gr. og
 - c) beiðna frá ráðstefnu samningsaðila.
5. Nefndin skal útfæra starfsreglur sínar sem eru með fyrirvara um samþykki á öðrum fundi ráðstefnu samningsaðilanna; ráðstefnu samningsaðila er heimilt að samþykkja frekari starfsskilmála fyrir nefndina.
6. Nefndin skal leita allra leiða til þess að samþykkja tilmæli sín með samhljóða samþykki. Hafi allar tilraunir til almenns samkomulags reynst árangurslausar og ef það hefur ekki náðst skulu slík tilmæli, sem síðasta úrræði, samþykkt með meirihlutaatkvæðum þriggja fjórðu hluta þeirra nefndarmanna sem eru viðstaddir og greiða atkvæði, á grundvelli ákvörðunarþærs meirihluta sem nemur tveimur þriðju hlutum nefndarmanna.

16. gr.

Heilbrigðisþættir.

1. Aðilar eru hvattir til að:
 - a) stuðla að þróun og framkvæmd stefnuáætlana og áætlana til að greina og vernda hópa sem eru í hættu, einkum viðkvæma hópa, og sem geta falið í sér samþykkt á heilbrigðisleiðbeiningum, á grundvelli vísinda, sem tengjast váhrifum frá kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum, setningu markmiða um að draga úr váhrifum frá kvikasilfri, eftir því sem við á, og fræðslu til almennings með þátttöku lýðheilsugeirans og annarra geira sem hlut eiga að máli,

- b) stuðla að þróun og framkvæmd fræðslu- og forvarnaráætlana, á grundvelli vísinda, um váhrif í starfi frá kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum,
 - c) stuðla að viðeigandi heilbrigðisþjónustu til forvarna, meðhöndlunar og umönnunar fyrir hópa sem verða fyrir áhrifum vegna váhrifa frá kvikasilfri eða kvikasilfurssamböndum og
 - d) koma á og styrkja, eins og við á, getu stofnana og sérfræðinga á heilbrigðissviði til forvarna, greiningar, meðhöndlunar og vöktunar á heilbrigðisáhættu sem tengist váhrifum frá kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum.
2. Þegar ráðstefna samningsaðila tekur til athugunar málefni eða starfsemi sem tengjast heilbrigði skal hún:
- a) hafa samráð og samstarf við Alþjóðaheilbrigðismálastofnunina, Alþjóðavinnuástandstofnunina og aðrar viðkomandi milliríkjastofnanir, eins og við á, og
 - b) stuðla að samstarfi og upplýsingaskiptum við Alþjóðaheilbrigðismálastofnunina, Alþjóðavinnuástandstofnunina og aðrar viðkomandi milliríkjastofnanir, eins og við á.

17. gr.

Upplýsingaskipti.

1. Hver aðili skal stuðla að því að skipst sé á:
 - a) vísindalegum, tæknilegum, efnahagslegum og lagalegum upplýsingum sem varða kvikasilfur og kvikasilfurssambönd, þ.m.t. eiturefnafræðilegar upplýsingar, visteiturefnafræðilegar upplýsingar og upplýsingar um öryggi,
 - b) upplýsingum um skerðingu eða stöðvun á framleiðslu, notkun, losun og sleppingu kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda og viðskipti með þau,
 - c) upplýsingum um tæknilega og fjárhagslega hagkvæma valkosti fyrir:
 - i. vörur með viðbættu kvikasilfri,
 - ii. framleiðsluferla sem í er notað kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd og
 - iii. starfsemi og ferla sem gefa frá sér eða sleppa kvikasilfri eða kvikasilfurssamböndum, þ.m.t. upplýsingar um áhættu fyrir heilbrigði og umhverfi og efnahagslegan og þjóðfélagslegan kostnað og ávinning af slíkum valkostum og
 - d) faraldsfræðilegum upplýsingum varðandi heilbrigðisáhrif sem tengjast váhrifum frá kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum, í nánú samstarfi við Alþjóðaheilbrigðismálastofnunina og aðrar viðkomandi stofnanir, eins og við á.
2. Aðilum er heimilt að skiptast beint á upplýsingunum, sem um getur í 1. mgr., með milligöngu skrifstofunnar eða í samstarfi við aðrar viðkomandi stofnanir, þ.m.t. skrifstofur samninga um íðefni og úrgang, eins og við á.
3. Skrifstofan skal greiða fyrir samstarfi við upplýsingaskiptin, sem um getur í þessari grein, sem og við viðkomandi stofnanir, þ.m.t. skrifstofur marghliða samninga um umhverfismál og önnur alþjóðleg framtakverkefni. Auk upplýsinga frá aðilunum skulu þessar upplýsingar innihalda upplýsingar frá milliríkjastofnunum og frjálsum félagasamtökum, sem hafa sérfræðilega þekkingu á sviði kvikasilfurs, og frá landsbundnum og alþjóðlegum stofnunum með slíka sérfræðilega þekkingu.
4. Hver aðili skal tilnefna landsbundna miðstöð upplýsingaskipta samkvæmt þessum samningi, þ.m.t. að því er varðar samþykki aðila, sem eru innflytjendur, skv. 3. gr.
5. Að því er varðar þennan samning skal ekki líta á upplýsingar um heilbrigði og öryggi manna og umhverfið sem trúnaðarmál. Aðilar, sem skiptast á öðrum upplýsingum samkvæmt þessum samningi, skulu vernda allar trúnaðarupplýsingar samkvæmt gagnkvæmu samkomulagi.

18. gr.

Upplýsingar til almennings, vitundarvakning og fræðsla.

1. Hver aðili skal, eftir getu hvers og eins, stuðla að og auðvelda:
 - a) veitingu tiltækra upplýsinga til almennings um:
 - i. áhrif kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda á heilbrigði og umhverfi,
 - ii. önnur efni í stað kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda,
 - iii. málefni sem eru tilgreind í 1. mgr. 17. gr.,

- iv. niðurstöður úr rannsóknar-, þróunar- og vöktunaraðgerðum sínum skv. 19. gr. og
 - v. aðgerðum til að uppfylla skuldbindingar sínar samkvæmt þessum samningi,
 - b) fræðslu, þjálfun og almenningsvitund, sem tengjast áhrifum vegna váhrifa frá kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum á heilbrigði manna og umhverfið, í samstarfi við viðkomandi milliríkjastofnanir og frjáls félagasamtök og viðkvæma hópa, eins og við á.
2. Hver aðili skal nota kerfi sem fyrir eru eða taka til athugunar að þróa kerfi, t.d. skrár yfir sleppingu og flutning mengunarefna, eftir atvikum, til að safna og miðla upplýsingum um áætlað árlegt magn aðilans af kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum sem losnar, er sleppt eða er fargað með starfsemi manna.

19. gr.

Rannsókn, þróun og vöktun.

1. Aðilar skulu leitast við, að teknu tilliti til aðstæðna og getu hvers fyrir sig, að starfa saman við að þróa og bæta:
- a) skrár yfir notkun, neyslu og losun af mannavöldum á kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum í andrúmsloft og sleppingu í vatn og á land,
 - b) smíði líkana og landfræðilega dæmigerða vöktun á magni kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda í viðkvæmum hópum og umhverfishólfum, þ.m.t. í lífverum s.s. fiskum, sjávarspendýrum, sæskjaldbököm og fuglum, sem og samstarf við söfnun og skipti á viðeigandi sýnum,
 - c) mat á áhrifum kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda á heilbrigði manna og umhverfið til viðbótar við félagsleg, efnahagsleg og menningarleg áhrif, einkum að því er varðar viðkvæma hópa,
 - d) samræmda aðferðafræði fyrir aðgerðirnar sem ráðist er í samkvæmt undirgreinum a, b og c,
 - e) upplýsingar um umhverfishringrásina (e. *environmental cycle*), flutning (þ.m.t. flutningur langar leiðir og ákoma), umbreytingu og afdrif kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda í mismunandi vistkerfum, að teknu tilhlýðilegu tilliti til greinarmunar á losun og sleppingu kvikasilfurs af mannavöldum og náttúrulegrar losunar og sleppingar og endurútleysingar (e. *remobilization*) kvikasilfurs frá fyrri ákomu,
 - f) upplýsingar um viðskipti og verslun með kvikasilfur og kvikasilfurssambönd og vörur með viðbættu kvikasilfri og
 - g) upplýsingar og rannsóknir á tæknilegum og efnahagslegum tiltækileika kvikasilfurslausra vara og ferla og um bestu, aðgengilegu tækni og bestu starfsvenjur í umhverfismálum til að draga úr og vakta losun og sleppingu kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda.
2. Aðilar skulu, eftir því sem við á, byggja á vöktunarnetum og rannsóknaráætlunum sem fyrir eru við þær aðgerðir sem eru tilgreindar í 1. mgr.

20. gr.

Framkvæmdaáætlanir.

1. Hverjum aðila er heimilt, í kjölfar frummats, að þróa og hrinda í framkvæmd framkvæmdaáætlun, að teknu tilliti til eigin aðstæðna innanlands, til að uppfylla skuldbindingarnar samkvæmt þessum samningi. Senda skal skrifstofunni allar slíkar áætlanir um leið og þær hafa verið þróaðar.
2. Hverjum aðila er heimilt að endurskoða og uppfæra framkvæmdaáætlun sína, að teknu tilliti til eigin aðstæðna innanlands og með hliðsjón af leiðbeiningum frá ráðstefnu samningsaðila og öðrum viðeigandi leiðbeiningum.
3. Þegar aðilar taka sér fyrir hendur starf skv. 1. og 2. mgr. skulu þeir hafa samráð við innlenda hagsmunaaðila til að auðvelda þróun, framkvæmd, endurskoðun og uppfærslu á framkvæmdaáætlunum sínum.
4. Aðilum er einnig heimilt að samræma svæðisbundnar áætlanir til að stuðla að framkvæmd þessa samnings.

21. gr.

Skýrslugjöf.

1. Hver aðili skal gefa ráðstefnu samningsaðila skýrslu, með milligöngu skrifstofunnar, um þær ráðstafanir sem hann hefur gert til að koma ákvæðum þessa samnings til framkvæmda og um skilvirkni slíkra ráðstafana og hugsanlega erfiðleika við að uppfylla markmið samningsins.
2. Hver aðili skal láta upplýsingarnar, sem kallað er eftir í 3., 5., 7., 8. og 9. gr. þessa samnings, koma fram í skýrslugjöf sinni.
3. Ráðstefna samningsaðila skal, á fyrsta fundi sínum, ákveða fresti og snið vegna skýrslugjafar sem aðilar eiga að fara eftir, að teknu tilliti til þess að æskilegt er að samræma skýrslugjöfina við aðra viðeigandi samninga um iðefni og úrgang.

22. gr.

Mat á skilvirkni.

1. Ráðstefna samningsaðila skal meta skilvirkni þessa samnings og hefjast handa eigi síðar en sex árum eftir gildistökudag samningsins og reglulega eftir það með því millibili sem hún ákveður sjálf.
2. Til að auðvelda matið skal ráðstefna samningsaðila, á fyrsta fundi sínum, hefjast handa við að koma á fyrirkomulagi til að útvega sér samanburðarhæf vöktunargögn um viðurvist og hreyfingu kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda í umhverfinu sem og um leitni að því er varðar magn kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda sem mælast í lífverum og viðkvæmum hópum.
3. Matið skal fara fram á grundvelli tiltækra vísindalegra, umhverfislegra, tæknilegra, fjárhagslegra og efnahagslega upplýsinga, þ.m.t.:
 - a) skýrslur og aðrar vöktunarpplýsingar sem ráðstefnu samningsaðila er látið í té skv. 2. mgr.,
 - b) skýrslur sem eru lagðar fram skv. 21. gr.,
 - c) upplýsingar og tilmæli sem eru lögð fram skv. 15. gr. og
 - d) skýrslur og aðrar viðeigandi upplýsingar um virkni fyrirkomulags til fjárhagsaðstoðar, tækniyfifærslu og uppbyggingar á getu sem komið var á samkvæmt þessum samningi.

23. gr.

Ráðstefna samningsaðila.

1. Hér með er ráðstefnu samningsaðila komið á fót.
2. Framkvæmdastjóri Umhverfisstofnunar Sameinuðu þjóðanna skal boða til fyrsta fundar ráðstefnu samningsaðila, eigi síðar en einu ári eftir gildistöku þessa samnings. Eftir það skulu reglubundnir fundir ráðstefnu samningsaðila haldnir með reglulegu millibili sem ráðstefnan ákveður.
3. Aukafundir ráðstefnu samningsaðila skulu haldnir á öðrum tímum, eftir því sem ráðstefnan kann að telja nauðsynlegt eða samkvæmt skriflegri beiðni einhvers aðila, að því tilskildu að innan sex mánaða frá því að skrifstofan sendir aðilunum beiðnina sé hún studd af a.m.k. þriðjungi aðilanna.
4. Ráðstefna samningsaðila skal, með samhljóða samþykki, vera ásátt um og samþykkja starfsreglur og fjárhagsreglur fyrir sig og allar undirnefndir sínar sem og fjárhagsákvæði, sem gilda um starfsemi skrifstofunnar, á fyrsta fundi sínum.
5. Ráðstefna samningsaðila skal stöðugt endurskoða framkvæmd þessa samnings og leggja mat á hana. Hún skal inna þau störf af hendi sem henni eru ætluð samkvæmt þessum samningi og í því skyni skal hún:
 - a) koma á fót þeim undirnefndum sem hún telur nauðsynlegar til framkvæmdar þessa samnings,
 - b) starfa með þar til bærum alþjóðastofnunum, milliríkjastofnunum og óopinberum stofnunum, eftir því sem við á,
 - c) endurskoða reglulega allar upplýsingar sem henni og skrifstofunni eru gerðar aðgengilegar skv. 21. gr.,
 - d) taka til athugunar öll tilmæli sem framkvæmda- og eftirlitsnefndin leggur fyrir hana,
 - e) taka til athugunar og grípa til hvers konar viðbótaraðgerða sem kunna að vera nauðsynlegar til að ná markmiðum þessa samnings og
 - f) endurskoða viðauka A og B skv. 4. og 5. gr.

6. Sameinuðu þjóðunum, sérstofnunum þeirra og Alþjóðakjarnorkumálastofnuninni, sem og hverju því ríki sem ekki er aðili að þessum samningi, er heimilt að eiga áheyrnarfulltrúa á ráðstefnu samningsaðila. Hver stofnun eða aðili, hvort heldur hann er innlendur eða alþjóðlegur, opinber eða ekki, sem er hæfur til þess að vinna að málum sem falla undir þennan samning og hefur tilkynnt skrifstofunni að hann óski eftir því að eiga áheyrnarfulltrúa á ráðstefnu samningsaðila, getur fengið aðgang nema a.m.k. þriðjungur aðila hreyfi andmælum. Aðgangur og þátttaka áheyrnarfulltrúa skal falla undir þær starfsreglur sem ráðstefna samningsaðila hefur samþykkt.

24. gr.

Skrifstofa.

1. Skrifstofu samningsins er hér með komið á fót.
2. Hlutverk skrifstofunnar skal vera:
 - a) að undirbúa fundi ráðstefnu samningsaðila og undirnefnda hennar og veita þeim þjónustu eftir þörfum,
 - b) að auðvelda aðstoð, samkvæmt beiðni, við aðila, einkum aðila sem eru þróunarlönd og aðila með umbreytingarhagkerfi, við framkvæmd þessa samnings,
 - c) að samræma, eins og við á, við skrifstofur viðkomandi alþjóðastofnana, einkum annarra samninga um efni og úrgang,
 - d) að aðstoða aðila við skipti á upplýsingum sem tengjast framkvæmd þessa samnings,
 - e) að taka saman reglubundnar skýrslur á grundvelli upplýsinga sem berast skv. 15. og 21. gr. og annarra tiltækra upplýsinga og gera þær aðgengilegar fyrir aðilana,
 - f) að gera, undir leiðsögn ráðstefnu samningsaðila, þær stjórnunarlegu og samningsbundnu ráðstafanir sem kunna að reynast nauðsynlegar til að hún geti sinnt verkefnum sínum með skilvirkum hætti og
 - g) að annast önnur skrifstofustörf sem eru tilgreind í þessum samningi og önnur þau störf sem ráðstefna samningsaðila kann að ákveða.
3. Framkvæmdastjóri Umhverfisstofnunar Sameinuðu þjóðanna skal annast skrifstofustörf fyrir þennan samning nema ráðstefna samningsaðila ákveði, með meirihlutaatkvæðum þriggja fjórðu hluta þeirra nefndarmanna sem eru viðstaddir og greiða atkvæði, að fela annarri alþjóðastofnun, einni eða fleiri, skrifstofustörfin.
4. Ráðstefnu samningsaðila er heimilt, að höfðu samráði við viðkomandi alþjóðastofnanir, að kveða á um aukið samstarf og samræmingu milli skrifstofunnar og skrifstofa annarra samninga um iðefni og úrgang. Ráðstefnu samningsaðila er heimilt, að höfðu samráði við viðkomandi alþjóðastofnanir, að veita frekari leiðbeiningar að því er þetta varðar.

25. gr.

Lausn deilumála.

1. Aðilar að þessum samningi skulu leitast við að leysa öll deilumál, sem kunna að rísa milli þeirra um túlkun eða beitingu þessa samnings, með samningaviðræðum eða eftir öðrum friðsamlegum leiðum að eigin vali.
2. Aðila, sem ekki er svæðisstofnun um efnahagssamvinnu, er heimilt, þegar hann fullgildir, staðfestir eða samþykkir samninginn eða gerist aðili að honum eða hvenær sem er eftir það, að afhenda vörsluaðila skriflega yfirlýsingu um að rísi deila vegna túlkunar eða beitingar þessa samnings skuldbindi sá aðili sig til að hlíta annarri eða báðum eftirfarandi leiða til að leysa deiluna, svo fremi hinn deiluaðilinn geri það einnig:
 - a) að leggja hana fyrir gerðardóm í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í I. hluta viðauka E,
 - b) að vísa deilunni til Alþjóðadómstólsins í Haag.
3. Aðila, sem er svæðisstofnun um efnahagssamvinnu, er heimilt að gefa yfirlýsingu, sem hefur svipuð áhrif með tilliti til gerðardómsmeðferðar, í samræmi við 2. mgr.
4. Yfirlýsing, sem gefin er skv. 2. eða 3. mgr., gildir þar til hún rennur út samkvæmt skilmálum hennar eða þar til þrjú mánuðir eru liðnir frá því að skrifleg tilkynning um afturköllun hennar er afhent vörsluaðila.

5. Gildislok yfirlýsingar, tilkynning um afturköllun eða ný yfirlýsing skulu ekki hafa nein áhrif á mál sem bíða úrlausnar fyrir gerðardómi eða Alþjóðadómstólnum nema deiluaðilar séu sammála um annað.
6. Hafi deiluaðilar ekki fallist á sömu leið við lausn deilumála skv. 2. eða 3. mgr. og hafi þeir ekki getað leyst deilu sína með þeim leiðum sem um getur í 1. mgr. innan tólf mánaða frá því að aðili tilkynnti öðrum aðila að deila væri risin milli þeirra skal deilan, að beiðni hvaða deiluaðila sem er, lögð fyrir sáttanefnd. Málsmeðferðin, sem sett er fram í II. hluta viðauka E, gildir um sátt samkvæmt þessari grein.

26. gr.

Breytingar á samningnum.

1. Sérhver aðili að þessum samningi getur lagt fram tillögur um breytingar á honum.
2. Breytingar á þessum samningi skulu samþykktar á fundi ráðstefnu samningsaðila. Skrifstofan skal senda aðilum texta sérhverrar breytingartillögu að minnsta kosti sex mánuðum fyrir fundinn þar sem tillagan er tekin til umfjöllunar. Skrifstofan skal einnig senda breytingartillöguna öllum þeim sem undirritað hafa þennan samning og einnig vörsluaðila, honum til upplýsingar.
3. Aðilar skulu leita allra leiða til að ná samkomulagi um allar tillögur að breytingum á þessum samningi með samhljóða samþykki. Hafi allar tilraunir til að ná almennu samkomulagi reynst árangurslausar og hafi ekkert samkomulag náðst skal tillagan, sem síðasta úrræði, samþykkt með meirihlutaatkvæðum þriggja fjórðu hluta þeirra aðila sem eru viðstaddir og greiða atkvæði.
4. Vörsluaðili skal senda öllum aðilum samþykktu breytingu til fullgildingar, staðfestingar eða samþykkis.
5. Vörsluaðila skal tilkynnt skriflega um fullgildingu, staðfestingu eða samþykki breytingar. Breyting, sem hefur verið samþykkt í samræmi við 3. mgr., öðlast gildi, að því er varðar þá aðila sem hafa samþykkt að vera bundnir af henni, á nítugasta degi frá þeim degi þegar skjölin um fullgildingu, staðfestingu eða samþykki hafa verið afhent til vörslu af a.m.k. þremur fjórðu hlutum aðila sem voru aðilar þegar breytingin var samþykkt. Eftir það skal breytingin öðlast gildi, að því er alla aðra aðila varðar, á nítugasta degi eftir að viðkomandi aðili afhendir skjal sitt um fullgildingu, staðfestingu eða samþykki breytingarinnar til vörslu.

27. gr.

Samþykki viðauka og breyting á þeim.

1. Viðaukar við þennan samning eru óaðskiljanlegur hluti hans og ef ekki er beinlínis kveðið á um annað telst tilvísun í samninginn jafnframt tilvísun til allra viðauka við hann.
2. Allir viðbótarviðaukar, sem eru samþykktir eftir gildistöku þessa samnings, skulu takmarkast við málsmeðferð og vísindaleg, tæknileg eða stjórnsýsluleg málefni.
3. Eftirfarandi málsmeðferð gildir um tillögu að, samþykki og gildistöku viðbótarviðauka við þennan samning:
 - a) viðbótarviðaukar skulu bornir upp og samþykktir samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 1.–3. mgr. 26. gr.,
 - b) hver sá aðili sem ekki getur samþykkt viðbótarviðauka skal tilkynna vörsluaðila það skriflega innan eins árs frá tilkynningu vörsluaðila um samþykki slíks viðbótarviðauka. Vörsluaðili skal tafarlaust tilkynna öllum aðilum um móttæknar tilkynningar. Aðila er heimilt, hvenær sem er, að tilkynna vörsluaðila skriflega um að hann afturkalli fyrri tilkynningu um að hann samþykki ekki tiltekinn viðbótarviðauka og öðlast viðaukinn þá gildi að því er þann aðila varðar, sbr. þó ákvæði c-liðar, og
 - c) að einu ári liðnu frá tilkynningu vörsluaðila um samþykki viðbótarviðauka skal viðaukinn öðlast gildi að því er varðar alla aðila sem hafa ekki lagt fram tilkynningu um að þeir samþykki hann ekki í samræmi við ákvæði b-liðar hér að framan.
4. Tillaga, samþykkt og gildistaka breytinga á viðaukum við þennan samning skulu falla undir sömu málsmeðferðarreglur og gilda um tillögu, samþykkt og gildistöku viðbótarviðauka við samninginn að því undanskildu að breytingar á viðauka skulu ekki öðlast gildi að því er varðar aðila sem hefur gefið yfirlýsingu varðandi breytingar á viðaukum í samræmi við 5. mgr. 30. gr.; í því

tilviki öðlast allar slíkar breytingar gildi að því er þann aðila varðar á nítugasta degi eftir þann dag sem hann lagði skjal sitt um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild, að því er varðar slíka breytingu, fyrir vörsluaðila.

5. Ef viðbótarviðauki eða breyting á viðauka tengist breytingu á þessum samningi öðlast viðbótarviðaukinn eða breytingin ekki gildi fyrr en breytingin á samningnum öðlast gildi.

28. gr.

Réttur til að greiða atkvæði.

1. Hver aðili að þessum samningi skal hafa eitt atkvæði með þeirri undantekningu sem kveðið er á um í 2. mgr.
2. Í málum er falla undir valdsvið svæðisstofnunar um efnahagssamvinnu skal hún neyta atkvæðisréttar síns með þeim fjölda atkvæða sem nemur fjölda þeirra aðildarríkja stofnunarinnar sem eru aðilar að þessum samningi. Slík stofnun skal ekki neyta atkvæðisréttar síns ef eitthvert aðildarríki hennar neytir hans og öfugt.

29. gr.

Undirritun.

Samningur þessi skal liggja frammi til undirritunar í Kumamoto í Japan af hálfu allra ríkja og svæðisstofnana um efnahagssamvinnu 10. og 11. október 2013 og eftir það í höfuðstöðvum Sameinuðu þjóðanna í New York til 9. október 2014.

30. gr.

Fullgilding, staðfesting, samþykki eða aðild.

1. Samningur þessi er með fyrirvara um fullgildingu, staðfestingu eða samþykki ríkja og svæðisstofnana um efnahagssamvinnu. Síðari aðild að honum af hálfu ríkja og svæðisstofnana um efnahagssamvinnu skal vera opin frá og með deginum eftir að fresti til undirritunar lýkur. Skjöl um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild skulu afhent vörsluaðila.
2. Svæðisstofnun um efnahagssamvinnu, sem gerist aðili að þessum samningi án þess að nokkurt aðildarríki hennar sé aðili að honum, skal vera bundin af öllum skuldbindingum samkvæmt samningnum. Þegar um er að ræða slíka stofnun, þar sem eitt eða fleiri aðildarríki eru aðilar að þessum samningi, taka stofnunin og aðildarríki hennar ákvörðun um ábyrgð hvers og eins með tilliti til þess að framkvæma skuldbindingar sínar samkvæmt samningnum. Í slíkum tilvikum geta stofnunin og aðildarríkin ekki neytt réttar síns samkvæmt samningnum samtímis.
3. Svæðisstofnun um efnahagssamvinnu skal í skjölum sínum um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild tilgreina hvert valdsvið þeirra nær í málefnum sem samningurinn nær til. Slík stofnun skal enn fremur tilkynna vörsluaðila, sem síðan tilkynnir það aðilum, ef veruleg breyting verður á valdsviði þeirra.
4. Hvert ríki eða svæðisstofnun um efnahagssamvinnu er hvött til að senda skrifstofunni upplýsingar um ráðstafanir sínar til að koma samningnum til framkvæmda þegar það eða hún fullgildir hann, staðfestir, samþykkir eða gerist aðili að honum.
5. Í skjali sínu um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild er hverjum aðila heimilt að lýsa því yfir, að því er þann aðila varðar, að hvers konar breytingar á viðauka skuli einungis öðlast gildi þegar aðilinn afhendir skjal sitt um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild til vörslu.

31. gr.

Gildistaka.

1. Samningur þessi öðlast gildi á nítugasta degi frá þeim degi þegar fimmtugustu skjölin um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild voru afhent til vörslu.
2. Að því er varðar hvert ríki eða svæðisstofnun um efnahagssamvinnu, sem fullgildir, staðfestir, samþykkir eða gerist aðili að þessum samningi eftir að fimmtugustu skjölin um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild voru afhent til vörslu, öðlast samningurinn gildi á nítugasta degi eftir að skjal viðkomandi ríkis eða svæðisstofnunar um efnahagssamvinnu um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild hefur verið afhent til vörslu.

3. Að því er varðar 1. og 2. mgr. skal ekki líta svo á að skjal, sem svæðisstofnun um efnahags-samvinnu afhendir til vörslu, komi til viðbótar þeim skjölum sem aðildarríki stofnunarinnar afhenda til vörslu.

32. gr.

Fyrirvarar.

Óheimilt er að gera fyrirvara við samning þennan.

33. gr.

Uppsögn.

1. Aðili getur sagt upp aðild sinni að þessum samningi með skriflegri tilkynningu til vörsluaðila hvenær sem er að þremur árum liðnum frá því að samningurinn öðlaðist gildi gagnvart honum.
2. Hver slík uppsögn öðlast gildi þegar eitt ár er liðið frá því að vörsluaðili tók við tilkynningu um uppsögn eða þann dag, að liðnu þessu ári, sem kann að vera tilgreindur í tilkynningu um uppsögn.

34. gr.

Vörsluaðili.

Aðalframkvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna skal vera vörsluaðili samnings þessa.

35. gr.

Gildir textar.

Frumrit samnings þessa, en textar þess á arabísku, kínversku, ensku, frönsku, rússnesku og spænsku eru jafngildir, skal afhent vörsluaðila.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirrituð, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Kumamoto, Japan tíunda dag októbermánaðar, tvö þúsund og þrettán.

VIÐAUKI A
Vörur með viðbættu kvikasilfri.

Eftirfarandi vörur falla ekki undir þennan viðauka:

- a) vörur sem eru nauðsynlegar til almannavarna og hernaðarnota,
- b) vörur til rannsóknna, til kvörðunar á tækjabúnaði, til notkunar sem viðmiðunarstaðlar,
- c) ef mögulegur kvikasilfurslaus valkostur er ekki fyrir hendi til útskipta: rofar og raflíðar, kaldskautsflúrperur og flúrperur með utanáliggjandi rafskautum (CCFL og EEFL) í rafeinda-skjái og mælitæki,
- d) vörur sem eru notaðar við hefðbundnar vinnsluáðferðir eða trúarlegar hefðir og
- e) bóluefni sem innihalda þíómersal sem rotvarnarefni.

I. hluti: Vörur sem falla undir 1. mgr. 4. gr.

Vörur með viðbættu kvikasilfri	Framleiðsla, innflutningur eða útflutningur á vörunni skal ekki leyfður eftir þessa tímasetningu (tímasetning þess að notkun er hætt í áföngum)
Rafhlöður, að undanskildum sinksilfuroxíðhnapparafhlöðum með kvikasilfursinnihaldi sem nemur < 2% og sinklofthnapparafhlöðum (e. <i>button zinc air battery</i>) með kvikasilfursinnihaldi sem nemur < 2%	2020
Rofar og raflíðar, að undanskildum hárnákvæmum mælibrúum með háum rýmdar- og tapstuðlum og í fjarskiptatíðnirofum og -raflíðum með hárrí títíni í vöktunar- og eftirlitstækjum sem innihalda ekki meira en 20 mg af kvikasilfri í hverri mælibrú, hverjum rofa eða raflíða	2020
Sambyggðir flúrlampar (CFL) til almennrar lýsingar sem eru ≤ 30 vött með kvikasilfursinnihaldi yfir 5 mg á hvert ljósastæði	2020
Ílangar flúrperur (LFL) til almennrar lýsingar: a) Þrifosfór < 60 vött með kvikasilfursinnihaldi yfir 5 mg á hverja peru b) Halófosfatfosfór ≤ 40 vött með kvikasilfursinnihaldi yfir 10 mg á hverja peru	2020
Háþrýstar kvikasilfursperur (HPMV) til almennrar lýsingar	2020
Kvikasilfur í kaldskautsflúrperum og flúrperum með utanáliggjandi rafskautum (CCFL og EEFL) í rafeindaskjái: a) stuttar (≤ 500 mm) með kvikasilfursinnihaldi yfir 3,5 mg á hverja peru b) meðallangar (> 500 mm og ≤ 1.500 mm) með kvikasilfursinnihaldi yfir 5 mg á hverja peru c) langar (> 1.500 mm) með kvikasilfursinnihaldi yfir 13 mg á hverja peru	2020
Snyrtivörur (með kvikasilfursinnihaldi yfir 1 milljónarluta), þ.m.t. sápur og krem til að lýsa húð, að frátöldum snyrtivörum á augnsvæði, ef kvikasilfur er notað sem rotvarnarefni og engin skilvirk og örugg staðgöngurotvarnarefni eru fáanleg ¹	2020
Varnarefni, sæfiefni og sýklaeyðandi efni til staðbundinnar notkunar	2020
Eftirtalin órafræn mælitæki, að undanskildum órafrænum mælitækjum sem eru sett upp í stórum búnaði eða búnaði sem er notaður til hárnákvæmra mælinga, ef enginn kvikasilfurslaus valkostur er fáanlegur: a) loftvogir b) rakamælar c) þrýstingsmælar d) hitamælar e) blóðþrýstingsmælar	2020

Ekki er ætlunin að telja með snyrtivörur, sápur eða krem með snefílaðskotaefni af kvikasilfri.

II. hluti: Vörur sem falla undir 3. mgr. 4. gr.

Vörur með viðbættu kvikasilfri	Ákvæði
Tannsilfur (e. <i>dental amalgam</i>)	<p>Ráðstafanir, sem aðili grípur til í því skyni að hætta notkun tannsilfurs í áföngum, skulu taka tillit til innlendra aðstæðna aðilans og viðeigandi alþjóðlegra leiðbeininga og þær skulu innihalda tvær eða fleiri ráðstafanir af eftirfarandi skrá:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. að fastsetja landsbundin markmið sem miða að forvörnum gegn tannskemmdum og heilsueflingu og draga þar með, eins og frekast er kostur, úr þörf fyrir tannviðgerðir, ii. að fastsetja landsbundin markmið sem miða að því að lágmarka notkun þess, iii. að stuðla að notkun kostnaðarhagkvæmra og klínískt skilvirkra, kvikasilfurslausra valkosta til tannviðgerða, iv. að efla rannsóknir og þróun á kvikasilfurslausum gæðaeftum til tannviðgerða, v. að hvetja atvinnugreinasamtök og tannlæknaskóla til að mennta og þjálfa tannlækna og nemendur í notkun kvikasilfurslausra valkosta við tannviðgerðir og stuðla að bestu starfsvenjum í stjórnun, vi. að aftra tryggingasamningum og -áætlunum þar sem notkun á tannsilfri er tekin fram yfir tannviðgerðir án kvikasilfurs, vii. að hvetja til tryggingasamninga og -áætlana þar sem gæðavalkostir eru teknir fram yfir tannsilfur til tannviðgerða, viii. að notkun takmarkist við tannsilfur í hylkjum (e. <i>encapsulated form</i>), ix. að stuðla að notkun bestu starfsvenja í umhverfismálum á tannlæknastofum til að draga úr sleppingu kvikasilfurs og kvikasilfurssambanda í vatn og á land.

VIÐAUKI B

Framleiðsluferli sem í er notað kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd.

I. hluti: Ferli sem falla undir 2. mgr. 5. gr.

Framleiðsluferli með notkun kvikasilfurs eða kvikasilfurssambanda	Tímasetning þess að notkun er hætt í áföngum
Klóralkalíframleiðsla	2025
Asetaldehyðframleiðsla þar sem kvikasilfur eða kvikasilfurssambönd eru notuð sem hvati	2018

II. hluti: Ferli sem falla undir 3. mgr. 5. gr.

Ferli með notkun kvikasilfurs	Ákvæði
Vínýlklóríðeinliðuframleiðsla	Ráðstafanir sem aðilarnir eiga að gera skulu taka til en ekki takmarkast við eftirfarandi: <ul style="list-style-type: none"> i. Draga úr notkun kvikasilfurs á hverja framleiðslueiningu um 50% fram til ársins 2020 miðað við notkun 2010. ii. Efla ráðstafanir til að draga úr því að treyst sé um of á kvikasilfur úr námugreftri sem er fyrst og fremst eftir kvikasilfri. iii. Gera ráðstafanir til að draga úr losun og sleppingu kvikasilfurs í umhverfið. iv. Styðja rannsóknir og þróun að því er varðar kvikasilfurslausa hvata og ferli. v. Heimila ekki notkun á kvikasilfri fimm árum eftir að ráðstefna samningsaðila hefur ákveðið að kvikasilfurslausir hvatar, sem grundvallast á ferlum sem fyrir eru, séu orðnir tæknilega og efnahagslega mögulegir. vi. Gefa ráðstefnu samningsaðila skýrslu um viðleitni sína til að þróa og/eða greina valkosti og hætta notkun kvikasilfurs í áföngum í samræmi við 21. gr.
Natríum- eða kalíummetýlat eða -etýlat	Ráðstafanir sem aðilarnir eiga að gera skulu taka til en ekki takmarkast við eftirfarandi: <ul style="list-style-type: none"> i. Ráðstafanir til að draga úr notkun á kvikasilfri, sem miðar að því að hætta notkun þess í áföngum eins fljótt og auðið er og innan 10 ára frá gildistöku samningsins. ii. Draga úr losun og sleppingu á hverja framleiðslueiningu um 50% fram til ársins 2020 miðað við notkun 2010. iii. Banna notkun á nýju kvikasilfri úr námugreftri sem er fyrst og fremst eftir kvikasilfri. iv. Styðja rannsóknir og þróun að því er varðar kvikasilfurslaus ferli. v. Heimila ekki notkun á kvikasilfri fimm árum eftir að ráðstefna samningsaðila hefur ákveðið að kvikasilfurslausir ferlar séu orðnir tæknilega og efnahagslega mögulegir. vi. Gefa ráðstefnu samningsaðila skýrslu um viðleitni sína til að þróa og/eða greina valkosti og hætta notkun kvikasilfurs í áföngum í samræmi við 21. gr.
Framleiðsla pólýúretans með notkun hvata sem innihalda kvikasilfur	Ráðstafanir sem aðilarnir eiga að gera skulu taka til en ekki takmarkast við eftirfarandi: <ul style="list-style-type: none"> i. Gera ráðstafanir til að draga úr notkun á kvikasilfri, sem miðar að því að hætta notkun þess í áföngum eins fljótt og auðið er, innan 10 ára frá gildistöku samningsins. ii. Gera ráðstafanir til að draga úr því að treyst sé um of á kvikasilfur úr námugreftri sem er fyrst og fremst eftir kvikasilfri. iii. Gera ráðstafanir til að draga úr losun og sleppingu kvikasilfurs í umhverfið. iv. Efla rannsóknir og þróun að því er varðar kvikasilfurslausa hvata og ferli. v. Gefa ráðstefnu samningsaðila skýrslu um viðleitni sína til að þróa og/eða greina valkosti og hætta notkun kvikasilfurs í áföngum í samræmi við 21. gr. Ákvæði 6. mgr. 5. gr. gilda ekki um þetta framleiðsluferli.

VIÐAUKI C
Óvélvæddur og minni háttar gullnámugróftur.

Landsbundnar aðgerðaáætlanir:

1. Hver aðili sem fellur undir ákvæði 3. mgr. 7. gr. skal láta koma fram í landsbundinni aðgerðaáætlun sinni:
 - a) landsbundin markmið og skerðingarmarkmið,
 - b) aðgerðir til að stöðva:
 - i. blöndun óunnins málmgrýtis,
 - ii. opna brennslu amalgams eða unnins amalgams,
 - iii. brennslu amalgams í íbúðarbyggð og
 - iv. útskolun sýaníðs í seti, málmgrýti eða úrkasti, sem kvikasilfri hefur verið bætt í, án þess að fjarlægja kvikasilfrið fyrst;
 - c) ráðstafanir til að stuðla að myndun geira óvélvædds og minni háttar gullnámugraftrar eða setningu reglna um hann,
 - d) grunnviðmiðunarmat á magni kvikasilfurs sem er notað og aðferðum sem notaðar eru við óvélvæddan og minni háttar gullnámugróft og -vinnslu á yfirráðasvæði hans,
 - e) stefnuáætlanir til að stuðla að skerðingu á losun og sleppingu kvikasilfurs og váhrifum frá því í óvélvæddum og minni háttar gullnámugreftri og -vinnslu, þ.m.t. aðferðir án kvikasilfurs,
 - f) stefnuáætlanir til að stjórna viðskiptum og koma í veg fyrir að kvikasilfur og kvikasilfurs-sambönd, bæði frá erlendum og innlendum upptökum, til að nota í óvélvæddan og minni háttar gullnámugróft og vinnslu fari afvega,
 - g) stefnuáætlanir til að fá hagsmunaaðila með í framkvæmd og áframhaldandi þróun á landsbundinni aðgerðaáætlun,
 - h) lýðheilsustefnu um váhrif frá kvikasilfri á námumenn í óvélvæddum og minni háttar gullnámugreftri og á samfélag þeirra. Slík stefnuáætlun skal m.a. innihalda söfnun á heilbrigðisgögnum, þjálfun fyrir heilbrigðisstarfsfólk og vitundarvakningu með milligöngu heilbrigðisstofnana,
 - i) stefnuáætlanir til að koma í veg fyrir váhrif frá kvikasilfri, sem er notað í óvélvæddum og minni háttar gullnámugreftri, á viðkvæma hópa, einkum börn og konur á barneignaraldri, aðallega þungaðar konur,
 - j) stefnuáætlanir til að veita námumönnum í óvélvæddum og minni háttar gullnámugreftri og samfélagi þeirra upplýsingar og
 - k) áætlun um framkvæmd landsbundinnar aðgerðaáætlunar.
2. Hverjum aðila er heimilt að fella viðbótarstefnuáætlanir inn í landsbundna aðgerðaáætlun sína til að ná markmiðum sínum, þ.m.t. notkun eða innleiðing á kröfum fyrir kvikasilfurslausan, óvélvæddan og minni háttar gullnámugróft og markaðstengd kerfi eða markaðstæki.

VIÐAUKI D
Skrá yfir punktuþtök losunar á kvikasilfri og kvikasilfurssamböndum í andrúmsloft.

Flokkur punktuþtaka:

Kolakynt orkuver.

Kolakyntir katlar í iðnaði.

Bræðslu- og brennsluferli sem eru notuð við framleiðslu á járnlausum málmum^{1/}.

Úrgangsbrennslustöðvar.

Framleiðslustöðvar fyrir sementsgjall.

^{1/} Að því er varðar þennan viðauka á „járnlausir málmar“ við um blý, sink, kopar og iðnaðargull.

VIÐAUKI E
Gerðardóms- og sáttameðferð.

I. hluti: Málsmeðferð gerðardóms.

Að því er varðar a-lið 2. mgr. 25. gr. þessa samnings skal málsmeðferð gerðardóms vera sem hér segir:

1. gr.

1. Aðila er heimilt að hefja mál fyrir gerðardómi, í samræmi við 25. gr. þessa samnings, með skriflegri tilkynningu sem er beint til hins aðilans eða hinna aðilanna að deilunni. Tilkynningunni skal fylgja yfirlit yfir kröfur ásamt öllum fylgiskjölum. Í slíkri tilkynningu skal tilgreina viðfangs-efni gerðardómsins og hún skal einkum innihalda þær greinar þessa samnings sem deilt er um túlkun eða beitingu á.
2. Málshöfðandi skal tilkynna skrifstofunni um það að hann hafi vísað deilu til gerðardóms skv. 25. gr. þessa samnings. Tilkynningunni skulu fylgja skrifleg tilkynning málshöfðanda, yfirlit yfir kröfur og fylgiskölin sem um getur í 1. mgr. hér að framan. Skrifstofan skal áframsenda öllum aðilum þær upplýsingar sem henni berast með fyrrgreindum hætti.

2. gr.

1. Ef deilu er vísað til gerðardóms í samræmi við 1. mgr. hér að framan skal koma á fót gerðardómi. Hann skal skipaður þremur mönnum.
2. Hvor deiluaðili skal skipa einn gerðardómsmann og þeir tveir sem þannig eru skipaðir gera með sér samkomulag um að tilnefna þriðja gerðardómsmann sem formann dómstólsins. Ef deila stendur milli fleiri en tveggja aðila skulu þeir aðilar sem hafa sömu hagsmuna að gæta gera með sér samkomulag um að tilnefna einn gerðardómsmann sameiginlega. Formaður dómstólsins skal ekki vera ríkisborgari í landi deiluaðila eða vera að jafnaði búsettur á landsvæði deiluaðila, vera starfsmaður hans eða hafa komið að málinu með öðrum hætti.
3. Ófyllt skarð skal fylla með þeim hætti sem er lýst varðandi upphaflegu skipunina.

3. gr.

1. Skipi deiluaðili ekki gerðardómsmann innan tveggja mánaða frá þeim degi sem aðilinn sem stefnt var veitir tilkynningunni um gerðardóminn viðtöku er mótaðila heimilt að tilkynna aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna um það, sem skal annast tilnefninguna innan tveggja mánaða þaðan í frá.
2. Hafi formaður gerðardóms ekki verið tilnefndur innan tveggja mánaða frá þeim degi sem seinni gerðardómismaðurinn var skipaður skal aðalframkvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna, að beiðni aðila, tilnefna formanninn innan tveggja mánaða þaðan í frá.

4. gr.

Ákvarðanir gerðardóms skulu liggja fyrir í samræmi við ákvæði þessa samnings og alþjóðalög.

5. gr.

Gerðardómurinn setur sér starfsreglur nema deiluaðilar ákveði annað sameiginlega.

6. gr.

Gerðardómi er heimilt, að beiðni eins deiluaðila, að leggja til nauðsynlegar, tímabundnar verndar-ráðstafanir.

7. gr.

Deiluaðilar skulu auðvelda störf gerðardómsins og skulu einkum, með því að beita öllum tiltækum ráðum:

- a) útvega honum öll viðeigandi gögn, upplýsingar og aðstöðu og
- b) gera honum kleift, ef nauðsyn krefur, að kalla til vitni eða sérfræðinga og veita vitnisburði þeirra viðtöku.

8. gr.

Sú skylda hvílir á deiluaðilum og gerðardómsmönnum að standa vörð um leynd upplýsinga eða gagna, sem þeir hafa veitt móttöku í trúnaði, meðan málsmeðferð stendur yfir fyrir gerðardómi.

9. gr.

Deiluaðilar skulu deila kostnaði vegna gerðardómsins jafnt sín á milli, nema gerðardómurinn ákveði annað vegna sérstakra aðstæðna í málinu. Gerðardómurinn skal færa allan kostnað, sem hann leggur í, til bókar og afhenda aðilunum lokakostnaðaruppgjör.

10. gr.

Aðila sem á lagalegra hagsmuna að gæta að því er efni deilunnar varðar, sem ákvörðun getur haft áhrif á, er heimilt að hafa afskipti af meðferð málsins með samþykki gerðardómsins.

11. gr.

Gerðardómurinn getur hlýtt á málflutning og tekið ákvarðanir um gagnkröfur sem eru beinlínis byggðar á deiluefninu.

12. gr.

Ákvarðanir gerðardómsins um málsmeðferð og efnisatriði skulu teknar með einföldum meirihluta gerðardómsmanna.

13. gr.

1. Komi deiluaðili ekki fyrir gerðardóminn eða haldi ekki uppi vörnum fyrir málstað sinn getur mótaðilinn farið þess á leit við gerðardóminn að hann haldi málsmeðferð áfram og taki ákvörðun sína. Ef aðili er fjarverandi, eða ef aðili heldur ekki uppi vörnum í máli sínu, skal það ekki koma í veg fyrir meðferð málsins.
2. Áður en gerðardómurinn tekur endanlega ákvörðun skal hann ganga úr skugga um að krafan sé á rökum reist í reynd og að lögum.

14. gr.

Gerðardómur skal taka endanlega ákvörðun sína innan fimm mánaða frá þeim degi þegar hann er fullskipaður nema hann telji nauðsynlegt að lengja þann frest en ekki lengur en um fimm mánuði til viðbótar.

15. gr.

Endanleg ákvörðun gerðardóms skal takmarkast við deiluefnið og tilgreina skal ástæðurnar sem lagðar voru til grundvallar. Þar skulu koma fram nöfn gerðardómsmanna sem þátt tóku og dagsetning endanlegrar ákvörðunar. Sérhverjum gerðardómsmanni er heimilt að láta sjálfstæða skoðun sína eða sérálit fylgja endanlegri ákvörðun.

16. gr.

Endanleg ákvörðun er bindandi fyrir deiluaðila. Sú túlkun á þessum samningi sem fram kemur í endanlegri ákvörðun skal einnig vera bindandi fyrir aðila sem hefur afskipti af henni skv. 10. gr. hér að framan að því marki sem hún tengist þeim málefnum sem afskipti aðilans vörðuðu. Endanlegri ákvörðun skal ekki áfrýjað nema deiluaðilar hafi sammælt fyrir fram um áfrýjunarmeðferð.

17. gr.

Ágreiningi sem kann að koma upp milli þeirra sem eru bundnir af endanlegri ákvörðun í samræmi við 16. gr. hér að framan, að því er varðar túlkun eða með hvaða hætti þessi endanlega ákvörðun kemur til framkvæmda, má vísa, af hverjum þeirra sem er, til úrlausnar hjá gerðardómnum sem tók ákvörðunina.

II. hluti: Sáttameðferð.

Sáttameðferð, að því er varðar 6. mgr. 25. gr. þessa samnings, skal vera sem hér segir:

1. gr.

Beiðni aðila að deilu um að koma á fót sáttanefnd, skv. 6. mgr. 25. gr. þessa samnings, skal lögð skriflega fyrir skrifstofuna ásamt afriti fyrir hinn aðilann eða hina aðilana að deilunni. Skrifstofan skal þegar í stað upplýsa alla aðila um þetta.

2. gr.

1. Sáttanefndin skal skipuð þremur nefndarmönnum, nema deiluaðilar komi sér saman um annað, einn tilnefndan af hvorum aðila sem á í hlut ásamt formanni sem þessir nefndarmenn velja í sameiningu.
2. Ef deila stendur milli fleiri en tveggja aðila skulu þeir aðilar sem hafa sömu hagsmuna að gæta gera með sér samkomulag um að tilnefna sinn nefndarmann sameiginlega.

3. gr.

Hafi deiluaðilar ekki gengið frá tilnefningu innan tveggja mánaða frá því að skrifstofan tók við skriflegu beiðninni, sem um getur í 1. gr. hér að framan, skal aðalframkvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna, að beiðni aðila, annast slíka tilnefningu innan tveggja mánaða þaðan í frá.

4. gr.

Hafi val formanns sáttanefndarinnar ekki farið fram innan tveggja mánaða frá því að seinni nefndarmaðurinn var skipaður skal aðalframkvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna, að beiðni hvaða deiluaðila sem er, tilnefna formann innan tveggja mánaða þaðan í frá.

5. gr.

Sáttanefndin skal aðstoða deiluaðila, með óháðum og óhlutdrægum hætti, við tilraun sína til að ná friðsamlegri lausn.

6. gr.

1. Sáttanefndinni er heimilt að haga sáttameðferðinni á þann hátt sem hún telur viðeigandi, að teknu fullu tilliti til aðstæðna í málinu og þeirra sjónarmiða sem deiluaðilar kunna að láta í ljós, þ.m.t. allar beiðnir um skjóta úrlausn. Henni er heimilt að samþykkja eigin starfsreglur eins og nauðsyn krefur nema aðilar komi sér saman um annað.
2. Sáttanefndinni er heimilt, hvenær sem er meðan á málsmeðferð stendur, að leggja fram tillögu eða tilmæli til lausnar deilunni.

7. gr.

Deiluaðilar skulu starfa með sáttanefndinni. Þeir skulu einkum leitast við að fara að beiðnum nefndarinnar um framlagningu skriflegs efnis, leggja fram sönnunargögn og sækja fundi. Sú skylda hvílir á aðilum og nefndarmönnum í sáttanefnd að standa vörð um leynd upplýsinga eða gagna, sem þeir hafa veitt móttöku í trúnaði, meðan málsmeðferð stendur yfir fyrir nefndinni.

8. gr.

Ákvarðanir sáttanefndarinnar skulu teknar með einföldum meirihluta atkvæða nefndarmanna.

9. gr.

Sáttanefndin skal skila skýrslu með tilmælum um lausn deilunnar, nema deilan hafi þegar verið leyst, eigi síðar en tólf mánuðum eftir að hún er fullskipuð, sem deiluaðilar skulu taka til athugunar í góðri trú.

10. gr.

Komi upp ágreiningur um hvort sáttanefndin sé til þess hæf að taka málefni, sem vísað er til hennar, til athugunar skal nefndin leysa þennan ágreining sjálf.

11. gr.

Aðilar að deilunni skulu deila kostnaði vegna sáttanefndarinnar jafnt sín á milli nema þeir komi sér saman um annað. Nefndin skal færa allan kostnað, sem hún leggur í, til bókar og afhenda aðilunum lokakostnaðaruppgjör.

**MINAMATA CONVENTION
ON MERCURY**

The Parties to this Convention,

Recognizing that mercury is a chemical of global concern owing to its long-range atmospheric transport, its persistence in the environment once anthropogenically introduced, its ability to bioaccumulate in ecosystems and its significant negative effects on human health and the environment,

Recalling decision 25/5 of 20 February 2009 of the Governing Council of the United Nations Environment Programme to initiate international action to manage mercury in an efficient, effective and coherent manner,

Recalling paragraph 221 of the outcome document of the United Nations Conference on Sustainable Development “The future we want”, which called for a successful outcome of the negotiations on a global legally binding instrument on mercury to address the risks to human health and the environment,

Recalling the United Nations Conference on Sustainable Development’s reaffirmation of the principles of the Rio Declaration on Environment and Development, including, inter alia, common but differentiated responsibilities, and acknowledging States’ respective circumstances and capabilities and the need for global action,

Aware of the health concerns, especially in developing countries, resulting from exposure to mercury of vulnerable populations, especially women, children, and, through them, future generations,

Noting the particular vulnerabilities of Arctic ecosystems and indigenous communities because of the biomagnification of mercury and contamination of traditional foods, and concerned about indigenous communities more generally with respect to the effects of mercury,

Recognizing the substantial lessons of Minamata Disease, in particular the serious health and environmental effects resulting from the mercury pollution, and the need to ensure proper management of mercury and the prevention of such events in the future,

Stressing the importance of financial, technical, technological, and capacity-building support, particularly for developing countries, and countries with economies in transition, in order to strengthen national capabilities for the management of mercury and to promote the effective implementation of the Convention,

Recognizing also the activities of the World Health Organization in the protection of human health related to mercury and the roles of relevant multilateral environmental agreements, especially the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and the Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade,

Recognizing that this Convention and other international agreements in the field of the environment and trade are mutually supportive,

Emphasizing that nothing in this Convention is intended to affect the rights and obligations of any Party deriving from any existing international agreement,

Understanding that the above recital is not intended to create a hierarchy between this Convention and other international instruments,

Noting that nothing in this Convention prevents a Party from taking additional domestic measures consistent with the provisions of this Convention in an effort to protect human health and the environment from exposure to mercury in accordance with that Party’s other obligations under applicable international law,

Have agreed as follows:

Article 1

Objective

The objective of this Convention is to protect the human health and the environment from anthropogenic emissions and releases of mercury and mercury compounds.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention:

- a) “Artisanal and small-scale gold mining” means gold mining conducted by individual miners or small enterprises with limited capital investment and production;
- b) “Best available techniques” means those techniques that are the most effective to prevent and, where that is not practicable, to reduce emissions and releases of mercury to air, water and land and the impact of such emissions and releases on the environment as a whole, taking into account economic and technical considerations for a given Party or a given facility within the territory of that Party. In this context:
 - i. “Best” means most effective in achieving a high general level of protection of the environment as a whole;
 - ii. “Available” techniques means, in respect of a given Party and a given facility within the territory of that Party, those techniques developed on a scale that allows implementation in a relevant industrial sector under economically and technically viable conditions, taking into consideration the costs and benefits, whether or not those techniques are used or developed within the territory of that Party, provided that they are accessible to the operator of the facility as determined by that Party; and
 - iii. “Techniques” means technologies used, operational practices and the ways in which installations are designed, built, maintained, operated and decommissioned;
- c) “Best environmental practices” means the application of the most appropriate combination of environmental control measures and strategies;
- d) “Mercury” means elemental mercury (Hg(0), CAS No. 7439-97-6);
- e) “Mercury compound” means any substance consisting of atoms of mercury and one or more atoms of other chemical elements that can be separated into different components only by chemical reactions;
- f) “Mercury-added product” means a product or product component that contains mercury or a mercury compound that was intentionally added;
- g) “Party” means a State or regional economic integration organization that has consented to be bound by this Convention and for which the Convention is in force;
- h) “Parties present and voting” means Parties present and casting an affirmative or negative vote at a meeting of the Parties;
- i) “Primary mercury mining” means mining in which the principal material sought is mercury;
- j) “Regional economic integration organization” means an organization constituted by sovereign States of a given region to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention; and
- k) “Use allowed” means any use by a Party of mercury or mercury compounds consistent with this Convention, including, but not limited to, uses consistent with Articles 3, 4, 5, 6 and 7.

Article 3

Mercury supply sources and trade

1. For the purposes of this Article:
 - a) References to “mercury” include mixtures of mercury with other substances, including alloys of mercury, with a mercury concentration of at least 95 per cent by weight; and

- b) “Mercury compounds” means mercury (I) chloride (known also as calomel), mercury (II) oxide, mercury (II) sulphate, mercury (II) nitrate, cinnabar and mercury sulphide.
2. The provisions of this Article shall not apply to:
 - a) Quantities of mercury or mercury compounds to be used for laboratory-scale research or as a reference standard; or
 - b) Naturally occurring trace quantities of mercury or mercury compounds present in such products as non-mercury metals, ores, or mineral products, including coal, or products derived from these materials, and unintentional trace quantities in chemical products; or
 - c) Mercury-added products.
3. Each Party shall not allow primary mercury mining that was not being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it.
4. Each Party shall only allow primary mercury mining that was being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it for a period of up to fifteen years after that date. During this period, mercury from such mining shall only be used in manufacturing of mercury-added products in accordance with Article 4, in manufacturing processes in accordance with Article 5, or be disposed in accordance with Article 11, using operations which do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.
5. Each Party shall:
 - a) Endeavour to identify individual stocks of mercury or mercury compounds exceeding 50 metric tons, as well as sources of mercury supply generating stocks exceeding 10 metric tons per year, that are located within its territory;
 - b) Take measures to ensure that, where the Party determines that excess mercury from the decommissioning of chlor-alkali facilities is available, such mercury is disposed of in accordance with the guidelines for environmentally sound management referred to in paragraph 3 (a) of Article 11, using operations that do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.
6. Each Party shall not allow the export of mercury except:
 - a) To a Party that has provided the exporting Party with its written consent, and only for the purpose of:
 - i. A use allowed to the importing Party under this Convention; or
 - ii. Environmentally sound interim storage as set out in Article 10; or
 - b) To a non-Party that has provided the exporting Party with its written consent, including certification demonstrating that:
 - i. The non-Party has measures in place to ensure the protection of human health and the environment and to ensure its compliance with the provisions of Articles 10 and 11; and
 - ii. Such mercury will be used only for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound interim storage as set out in Article 10.
7. An exporting Party may rely on a general notification to the Secretariat by the importing Party or non-Party as the written consent required by paragraph 6. Such general notification shall set out any terms and conditions under which the importing Party or non-Party provides its consent. The notification may be revoked at any time by that Party or non-Party. The Secretariat shall keep a public register of all such notifications.
8. Each Party shall not allow the import of mercury from a non-Party to whom it will provide its written consent unless the non-Party has provided certification that the mercury is not from sources identified as not allowed under paragraph 3 or paragraph 5 (b).
9. A Party that submits a general notification of consent under paragraph 7 may decide not to apply paragraph 8, provided that it maintains comprehensive restrictions on the export of mercury and has domestic measures in place to ensure that imported mercury is managed in an environmentally sound manner. The Party shall provide a notification of such decision to the Secretariat, including information describing its export restrictions and domestic regulatory measures, as well as information on the quantities and countries of origin of mercury imported from non-Parties. The Secretariat shall maintain a public register of all such notifications. The Implementation and Compliance Committee shall review and evaluate any such notifications and supporting inform-

ation in accordance with Article 15 and may make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

10. The procedure set out in paragraph 9 shall be available until the conclusion of the second meeting of the Conference of the Parties. After that time, it shall cease to be available, unless the Conference of the Parties decides otherwise by simple majority of the Parties present and voting, except with respect to a Party that has provided a notification under paragraph 9 before the end of the second meeting of the Conference of the Parties.
11. Each Party shall include in its reports submitted pursuant to Article 21 information showing that the requirements of this Article have been met.
12. The Conference of the Parties shall at its first meeting provide further guidance in regard to this Article, particularly in regard to paragraphs 5 (a), 6 and 8, and shall develop and adopt the required content of the certification referred to in paragraphs 6 (b) and 8.
13. The Conference of the Parties shall evaluate whether the trade in specific mercury compounds compromises the objective of this Convention and consider whether specific mercury compounds should, by their listing in an additional annex adopted in accordance with Article 27, be made subject to paragraphs 6 and 8.

Article 4

Mercury-added products

1. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the manufacture, import or export of mercury-added products listed in Part I of Annex A after the phase-out date specified for those products, except where an exclusion is specified in Annex A or the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.
2. A Party may, as an alternative to paragraph 1, indicate at the time of ratification or upon entry into force of an amendment to Annex A for it, that it will implement different measures or strategies to address products listed in Part I of Annex A. A Party may only choose this alternative if it can demonstrate that it has already reduced to a de minimis level the manufacture, import, and export of the large majority of the products listed in Part I of Annex A and that it has implemented measures or strategies to reduce the use of mercury in additional products not listed in Part I of Annex A at the time it notifies the Secretariat of its decision to use this alternative. In addition, a Party choosing this alternative shall:
 - a) Report at the first opportunity to the Conference of the Parties a description of the measures or strategies implemented, including a quantification of the reductions achieved;
 - b) Implement measures or strategies to reduce the use of mercury in any products listed in Part I of Annex A for which a de minimis value has not yet been obtained;
 - c) Consider additional measures to achieve further reductions; and
 - d) Not be eligible to claim exemptions pursuant to Article 6 for any product category for which this alternative is chosen.

No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall, as part of the review process under paragraph 8, review the progress and the effectiveness of the measures taken under this paragraph.

3. Each Party shall take measures for the mercury-added products listed in Part II of Annex A in accordance with the provisions set out therein.
4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on mercury-added products and their alternatives, and shall make such information publicly available. The Secretariat shall also make publicly available any other relevant information submitted by Parties.
5. Each Party shall take measures to prevent the incorporation into assembled products of mercury-added products the manufacture, import and export of which are not allowed for it under this Article.
6. Each Party shall discourage the manufacture and the distribution in commerce of mercury-added products not covered by any known use of mercury-added products prior to the date of entry into force of the Convention for it, unless an assessment of the risks and benefits of the product

demonstrates environmental or human health benefits. A Party shall provide to the Secretariat, as appropriate, information on any such product, including any information on the environmental and human health risks and benefits of the product. The Secretariat shall make such information publicly available.

7. Any Party may submit a proposal to the Secretariat for listing a mercury-added product in Annex A, which shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the product, taking into account information pursuant to paragraph 4.
8. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex A and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.
9. In reviewing Annex A pursuant to paragraph 8, the Conference of the Parties shall take into account at least:
 - a) Any proposal submitted under paragraph 7;
 - b) The information made available pursuant to paragraph 4; and
 - c) The availability to the Parties of mercury-free alternatives that are technically and economically feasible, taking into account the environmental and human health risks and benefits.

Article 5

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

1. For the purposes of this Article and Annex B, manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used shall not include processes using mercury-added products, processes for manufacturing mercury-added products or processes that process mercury-containing waste.
2. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the use of mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Part I of Annex B after the phase-out date specified in that Annex for the individual processes, except where the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.
3. Each Party shall take measures to restrict the use of mercury or mercury compounds in the processes listed in Part II of Annex B in accordance with the provisions set out therein.
4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on processes that use mercury or mercury compounds and their alternatives, and shall make such information publicly available. Other relevant information may also be submitted by Parties and shall be made publicly available by the Secretariat.
5. Each Party with one or more facilities that use mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Annex B shall:
 - a) Take measures to address emissions and releases of mercury or mercury compounds from those facilities;
 - b) Include in its reports submitted pursuant to Article 21 information on the measures taken pursuant to this paragraph; and
 - c) Endeavour to identify facilities within its territory that use mercury or mercury compounds for processes listed in Annex B and submit to the Secretariat, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it, information on the number and types of such facilities and the estimated annual amount of mercury or mercury compounds used in those facilities. The Secretariat shall make such information publicly available.
6. Each Party shall not allow the use of mercury or mercury compounds in a facility that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention for it using the manufacturing processes listed in Annex B. No exemptions shall apply to such facilities.
7. Each Party shall discourage the development of any facility using any other manufacturing process in which mercury or mercury compounds are intentionally used that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention, except where the Party can demonstrate to the satisfaction of the Conference of the Parties that the manufacturing process provides significant

- environmental and health benefits and that there are no technically and economically feasible mercury-free alternatives available providing such benefits.
8. Parties are encouraged to exchange information on relevant new technological developments, economically and technically feasible mercury-free alternatives, and possible measures and techniques to reduce and where feasible to eliminate the use of mercury and mercury compounds in, and emissions and releases of mercury and mercury compounds from, the manufacturing processes listed in Annex B.
 9. Any Party may submit a proposal to amend Annex B in order to list a manufacturing process in which mercury or mercury compounds are used. It shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the process.
 10. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex B and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.
 11. In any review of Annex B pursuant to paragraph 10, the Conference of the Parties shall take into account at least:
 - a) Any proposal submitted under paragraph 9;
 - b) The information made available under paragraph 4; and
 - c) The availability for the Parties of mercury-free alternatives which are technically and economically feasible taking into account the environmental and health risks and benefits.

Article 6

Exemptions available to a Party upon request

1. Any State or regional economic integration organization may register for one or more exemptions from the phase-out dates listed in Annex A and Annex B, hereafter referred to as an “exemption”, by notifying the Secretariat in writing:
 - a) On becoming a Party to this Convention; or
 - b) In the case of any mercury-added product that is added by an amendment to Annex A or any manufacturing process in which mercury is used that is added by an amendment to Annex B, no later than the date upon which the applicable amendment enters into force for the Party.Any such registration shall be accompanied by a statement explaining the Party’s need for the exemption.
2. An exemption can be registered either for a category listed in Annex A or B or for a sub-category identified by any State or regional economic integration organization.
3. Each Party that has one or more exemptions shall be identified in a register. The Secretariat shall establish and maintain the register and make it available to the public.
4. The register shall include:
 - a) A list of the Parties that have one or more exemptions;
 - b) The exemption or exemptions registered for each Party; and
 - c) The expiration date of each exemption.
5. Unless a shorter period is indicated in the register by a Party, all exemptions pursuant to paragraph 1 shall expire five years after the relevant phase-out date listed in Annex A or B.
6. The Conference of the Parties may, at the request of a Party, decide to extend an exemption for five years unless the Party requests a shorter period. In making its decision, the Conference of the Parties shall take due account of:
 - a) A report from the Party justifying the need to extend the exemption and outlining activities undertaken and planned to eliminate the need for the exemption as soon as feasible;
 - b) Available information, including in respect of the availability of alternative products and processes that are free of mercury or that involve the consumption of less mercury than the exempt use; and
 - c) Activities planned or under way to provide environmentally sound storage of mercury and disposal of mercury wastes.An exemption may only be extended once per product per phase-out date.

7. A Party may at any time withdraw an exemption upon written notification to the Secretariat. The withdrawal of an exemption shall take effect on the date specified in the notification.
8. Notwithstanding paragraph 1, no State or regional economic integration organization may register for an exemption after five years after the phase-out date for the relevant product or process listed in Annex A or B, unless one or more Parties remain registered for an exemption for that product or process, having received an extension pursuant to paragraph 6. In that case, a State or regional economic integration organization may, at the times set out in paragraphs 1 (a) and (b), register for an exemption for that product or process, which shall expire ten years after the relevant phase-out date.
9. No Party may have an exemption in effect at any time after 10 years after the phase-out date for a product or process listed in Annex A or B.

Article 7

Artisanal and small-scale gold mining

1. The measures in this Article and in Annex C shall apply to artisanal and small-scale gold mining and processing in which mercury amalgamation is used to extract gold from ore.
2. Each Party that has artisanal and small-scale gold mining and processing subject to this Article within its territory shall take steps to reduce, and where feasible eliminate, the use of mercury and mercury compounds in, and the emissions and releases to the environment of mercury from, such mining and processing.
3. Each Party shall notify the Secretariat if at any time the Party determines that artisanal and small-scale gold mining and processing in its territory is more than insignificant. If it so determines the Party shall:
 - a) Develop and implement a national action plan in accordance with Annex C;
 - b) Submit its national action plan to the Secretariat no later than three years after entry into force of the Convention for it or three years after the notification to the Secretariat, whichever is later; and
 - c) Thereafter, provide a review every three years of the progress made in meeting its obligations under this Article and include such reviews in its reports submitted pursuant to Article 21.
4. Parties may cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to achieve the objectives of this Article. Such cooperation may include:
 - a) Development of strategies to prevent the diversion of mercury or mercury compounds for use in artisanal and small-scale gold mining and processing;
 - b) Education, outreach and capacity-building initiatives;
 - c) Promotion of research into sustainable non-mercury alternative practices;
 - d) Provision of technical and financial assistance;
 - e) Partnerships to assist in the implementation of their commitments under this Article; and
 - f) Use of existing information exchange mechanisms to promote knowledge, best environmental practices and alternative technologies that are environmentally, technically, socially and economically viable.

Article 8

Emissions

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing emissions of mercury and mercury compounds, often expressed as “total mercury”, to the atmosphere through measures to control emissions from the point sources falling within the source categories listed in Annex D.
2. For the purposes of this Article:
 - a) “Emissions” means emissions of mercury or mercury compounds to the atmosphere;
 - b) “Relevant source” means a source falling within one of the source categories listed in Annex D. A Party may, if it chooses, establish criteria to identify the sources covered within a source category listed in Annex D so long as those criteria for any category include at least 75 per cent of the emissions from that category;

- c) “New source” means any relevant source within a category listed in Annex D, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of:
 - i. Entry into force of this Convention for the Party concerned; or
 - ii. Entry into force for the Party concerned of an amendment to Annex D where the source becomes subject to the provisions of this Convention only by virtue of that amendment;
 - d) “Substantial modification” means modification of a relevant source that results in a significant increase in emissions, excluding any change in emissions resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;
 - e) “Existing source” means any relevant source that is not a new source;
 - f) “Emission limit value” means a limit on the concentration, mass or emission rate of mercury or mercury compounds, often expressed as “total mercury”, emitted from a point source.
3. A Party with relevant sources shall take measures to control emissions and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control emissions and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.
 4. For its new sources, each Party shall require the use of best available techniques and best environmental practices to control and, where feasible, reduce emissions, as soon as practicable but no later than five years after the date of entry into force of the Convention for that Party. A Party may use emission limit values that are consistent with the application of best available techniques.
 5. For its existing sources, each Party shall include in any national plan, and shall implement, one or more of the following measures, taking into account its national circumstances, and the economic and technical feasibility and affordability of the measures, as soon as practicable but no more than ten years after the date of entry into force of the Convention for it:
 - a) A quantified goal for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;
 - b) Emission limit values for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;
 - c) The use of best available techniques and best environmental practices to control emissions from relevant sources;
 - d) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury emissions;
 - e) Alternative measures to reduce emissions from relevant sources.
 6. Parties may apply the same measures to all relevant existing sources or may adopt different measures in respect of different source categories. The objective shall be for those measures applied by a Party to achieve reasonable progress in reducing emissions over time.
 7. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of emissions from relevant sources.
 8. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, adopt guidance on:
 - a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects; and
 - b) Support for Parties in implementing the measures set out in paragraph 5, in particular in determining goals and in setting emission limit values.
 9. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:
 - a) Criteria that Parties may develop pursuant to paragraph 2 (b);
 - b) The methodology for preparing inventories of emissions.
 10. The Conference of the Parties shall keep under review, and update as appropriate, the guidance developed pursuant to paragraphs 8 and 9. Parties shall take the guidance into account in implementing the relevant provisions of this Article.

11. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 4 to 7 and the effectiveness of the measures.

Article 9

Releases

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing releases of mercury and mercury compounds, often expressed as “total mercury”, to land and water from the relevant point sources not addressed in other provisions of this Convention.
2. For the purposes of this Article:
 - a) “Releases” means releases of mercury or mercury compounds to land or water;
 - b) “Relevant source” means any significant anthropogenic point source of release as identified by a Party that is not addressed in other provisions of this Convention;
 - c) “New source” means any relevant source, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of entry into force of this Convention for the Party concerned;
 - d) “Substantial modification” means modification of a relevant source that results in a significant increase in releases, excluding any change in releases resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;
 - e) “Existing source” means any relevant source that is not a new source;
 - f) “Release limit value” means a limit on the concentration or mass of mercury or mercury compounds, often expressed as “total mercury”, released from a point source.
3. Each Party shall, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it and on a regular basis thereafter, identify the relevant point source categories.
4. A Party with relevant sources shall take measures to control releases and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control releases and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.
5. The measures shall include one or more of the following, as appropriate:
 - a) Release limit values to control and, where feasible, reduce releases from relevant sources;
 - b) The use of best available techniques and best environmental practices to control releases from relevant sources;
 - c) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury releases;
 - d) Alternative measures to reduce releases from relevant sources.
6. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of releases from relevant sources.
7. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:
 - a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects;
 - b) The methodology for preparing inventories of releases.
8. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 3 to 6 and the effectiveness of the measures.

Article 10

Environmentally sound interim storage of mercury, other than waste mercury

1. This Article shall apply to the interim storage of mercury and mercury compounds as defined in Article 3 that do not fall within the meaning of the definition of mercury wastes set out in Article 11.

2. Each Party shall take measures to ensure that the interim storage of such mercury and mercury compounds intended for a use allowed to a Party under this Convention is undertaken in an environmentally sound manner, taking into account any guidelines, and in accordance with any requirements, adopted pursuant to paragraph 3.
3. The Conference of the Parties shall adopt guidelines on the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds, taking into account any relevant guidelines developed under the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and other relevant guidance. The Conference of the Parties may adopt requirements for interim storage in an additional annex to this Convention in accordance with Article 27.
4. Parties shall cooperate, as appropriate, with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, to enhance capacity-building for the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds.

Article 11

Mercury wastes

1. The relevant definitions of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal shall apply to wastes covered under this Convention for Parties to the Basel Convention. Parties to this Convention that are not Parties to the Basel Convention shall use those definitions as guidance as applied to wastes covered under this Convention.
2. For the purposes of this Convention, mercury wastes means substances or objects:
 - a) Consisting of mercury or mercury compounds;
 - b) Containing mercury or mercury compounds; or
 - c) Contaminated with mercury or mercury compounds,in a quantity above the relevant thresholds defined by the Conference of the Parties, in collaboration with the relevant bodies of the Basel Convention in a harmonized manner, that are disposed of or are intended to be disposed of or are required to be disposed of by the provisions of national law or this Convention. This definition excludes overburden, waste rock and tailings from mining, except from primary mercury mining, unless they contain mercury or mercury compounds above thresholds defined by the Conference of the Parties.
3. Each Party shall take appropriate measures so that mercury waste is:
 - a) Managed in an environmentally sound manner, taking into account the guidelines developed under the Basel Convention and in accordance with requirements that the Conference of the Parties shall adopt in an additional annex in accordance with Article 27. In developing requirements, the Conference of the Parties shall take into account Parties' waste management regulations and programmes;
 - b) Only recovered, recycled, reclaimed or directly re-used for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound disposal pursuant to paragraph 3 (a);
 - c) For Parties to the Basel Convention, not transported across international boundaries except for the purpose of environmentally sound disposal in conformity with this Article and with that Convention. In circumstances where the Basel Convention does not apply to transport across international boundaries, a Party shall allow such transport only after taking into account relevant international rules, standards, and guidelines.
4. The Conference of the Parties shall seek to cooperate closely with the relevant bodies of the Basel Convention in the review and update, as appropriate, of the guidelines referred to in paragraph 3 (a).
5. Parties are encouraged to cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to develop and maintain global, regional and national capacity for the management of mercury wastes in an environmentally sound manner.

Article 12

Contaminated sites

1. Each Party shall endeavour to develop appropriate strategies for identifying and assessing sites contaminated by mercury or mercury compounds.
2. Any actions to reduce the risks posed by such sites shall be performed in an environmentally sound manner incorporating, where appropriate, an assessment of the risks to human health and the environment from the mercury or mercury compounds they contain.
3. The Conference of the Parties shall adopt guidance on managing contaminated sites that may include methods and approaches for:
 - a) Site identification and characterization;
 - b) Engaging the public;
 - c) Human health and environmental risk assessments;
 - d) Options for managing the risks posed by contaminated sites;
 - e) Evaluation of benefits and costs; and
 - f) Validation of outcomes.
4. Parties are encouraged to cooperate in developing strategies and implementing activities for identifying, assessing, prioritizing, managing and, as appropriate, remediating contaminated sites.

Article 13

Financial resources and mechanism

1. Each Party undertakes to provide, within its capabilities, resources in respect of those national activities that are intended to implement this Convention, in accordance with its national policies, priorities, plans and programmes. Such resources may include domestic funding through relevant policies, development strategies and national budgets, and bilateral and multilateral funding, as well as private sector involvement.
2. The overall effectiveness of implementation of this Convention by developing country Parties will be related to the effective implementation of this Article.
3. Multilateral, regional and bilateral sources of financial and technical assistance, as well as capacity- building and technology transfer, are encouraged, on an urgent basis, to enhance and increase their activities on mercury in support of developing country Parties in the implementation of this Convention relating to financial resources, technical assistance and technology transfer.
4. The Parties, in their actions with regard to funding, shall take full account of the specific needs and special circumstances of Parties that are small island developing States or least developed countries.
5. A Mechanism for the provision of adequate, predictable, and timely financial resources is hereby defined. The Mechanism is to support developing country Parties and Parties with economies in transition in implementing their obligations under this Convention.
6. The Mechanism shall include:
 - a) The Global Environment Facility Trust Fund; and
 - b) A specific international Programme to support capacity-building and technical assistance.
7. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide new, predictable, adequate and timely financial resources to meet costs in support of implementation of this Convention as agreed by the Conference of the Parties. For the purposes of this Convention, the Global Environment Facility Trust Fund shall be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall provide guidance on overall strategies, policies, programme priorities and eligibility for access to and utilization of financial resources. In addition, the Conference of the Parties shall provide guidance on an indicative list of categories of activities that could receive support from the Global Environment Facility Trust Fund. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide resources to meet the agreed incremental costs of global environmental benefits and the agreed full costs of some enabling activities.
8. In providing resources for an activity, the Global Environment Facility Trust Fund should take into account the potential mercury reductions of a proposed activity relative to its costs.

9. For the purposes of this Convention, the Programme referred to in paragraph 6 (b) will be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide on the hosting institution for the Programme, which shall be an existing entity, and provide guidance to it, including on its duration. All Parties and other relevant stakeholders are invited to provide financial resources to the Programme, on a voluntary basis.
10. The Conference of the Parties and the entities comprising the Mechanism shall agree upon, at the first meeting of the Conference of the Parties, arrangements to give effect to the above paragraphs.
11. The Conference of the Parties shall review, no later than at its third meeting, and thereafter on a regular basis, the level of funding, the guidance provided by the Conference of the Parties to the entities entrusted to operationalize the Mechanism established under this Article and their effectiveness, and their ability to address the changing needs of developing country Parties and Parties with economies in transition. It shall, based on such review, take appropriate action to improve the effectiveness of the Mechanism.
12. All Parties, within their capabilities, are invited to contribute to the Mechanism. The Mechanism shall encourage the provision of resources from other sources, including the private sector, and shall seek to leverage such resources for the activities it supports.

Article 14

Capacity-building, technical assistance and technology transfer

1. Parties shall cooperate to provide, within their respective capabilities, timely and appropriate capacity-building and technical assistance to developing country Parties, in particular Parties that are least developed countries or small island developing States, and Parties with economies in transition, to assist them in implementing their obligations under this Convention.
2. Capacity-building and technical assistance pursuant to paragraph 1 and Article 13 may be delivered through regional, subregional and national arrangements, including existing regional and subregional centres, through other multilateral and bilateral means, and through partnerships, including partnerships involving the private sector. Cooperation and coordination with other multilateral environmental agreements in the field of chemicals and wastes should be sought to increase the effectiveness of technical assistance and its delivery.
3. Developed country Parties and other Parties within their capabilities shall promote and facilitate, supported by the private sector and other relevant stakeholders as appropriate, development, transfer and diffusion of, and access to, up-to-date environmentally sound alternative technologies to developing country Parties, in particular the least developed countries and small island developing States, and Parties with economies in transition, to strengthen their capacity to effectively implement this Convention.
4. The Conference of the Parties shall, by its second meeting and thereafter on a regular basis, and taking into account submissions and reports from Parties including those as provided for in Article 21 and information provided by other stakeholders:
 - a) Consider information on existing initiatives and progress made in relation to alternative technologies;
 - b) Consider the needs of Parties, particularly developing country Parties, for alternative technologies; and
 - c) Identify challenges experienced by Parties, particularly developing country Parties, in technology transfer.
5. The Conference of the Parties shall make recommendations on how capacity-building, technical assistance and technology transfer could be further enhanced under this Article.

Article 15

Implementation and Compliance Committee

1. A mechanism, including a Committee as a subsidiary body of the Conference of the Parties, is hereby established to promote implementation of, and review compliance with, all provisions of

- this Convention. The mechanism, including the Committee, shall be facilitative in nature and shall pay particular attention to the respective national capabilities and circumstances of Parties.
2. The Committee shall promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The Committee shall examine both individual and systemic issues of implementation and compliance and make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.
 3. The Committee shall consist of 15 members, nominated by Parties and elected by the Conference of the Parties, with due consideration to equitable geographical representation based on the five regions of the United Nations; the first members shall be elected at the first meeting of the Conference of the Parties and thereafter in accordance with the rules of procedure approved by the Conference of the Parties pursuant to paragraph 5; the members of the Committee shall have competence in a field relevant to this Convention and reflect an appropriate balance of expertise.
 4. The Committee may consider issues on the basis of:
 - a) Written submissions from any Party with respect to its own compliance;
 - b) National reports in accordance with Article 21; and
 - c) Requests from the Conference of the Parties.
 5. The Committee shall elaborate its rules of procedure, which shall be subject to approval by the second meeting of the Conference of the Parties; the Conference of the Parties may adopt further terms of reference for the Committee.
 6. The Committee shall make every effort to adopt its recommendations by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no consensus is reached, such recommendations shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the members present and voting, based on a quorum of two-thirds of the members.

Article 16
Health aspects

1. Parties are encouraged to:
 - a) Promote the development and implementation of strategies and programmes to identify and protect populations at risk, particularly vulnerable populations, and which may include adopting science-based health guidelines relating to the exposure to mercury and mercury compounds, setting targets for mercury exposure reduction, where appropriate, and public education, with the participation of public health and other involved sectors;
 - b) Promote the development and implementation of science-based educational and preventive programmes on occupational exposure to mercury and mercury compounds;
 - c) Promote appropriate health-care services for prevention, treatment and care for populations affected by the exposure to mercury or mercury compounds; and
 - d) Establish and strengthen, as appropriate, the institutional and health professional capacities for the prevention, diagnosis, treatment and monitoring of health risks related to the exposure to mercury and mercury compounds.
2. The Conference of the Parties, in considering health-related issues or activities, should:
 - a) Consult and collaborate with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate; and
 - b) Promote cooperation and exchange of information with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate.

Article 17
Information exchange

1. Each Party shall facilitate the exchange of:
 - a) Scientific, technical, economic and legal information concerning mercury and mercury compounds, including toxicological, ecotoxicological and safety information;
 - b) Information on the reduction or elimination of the production, use, trade, emissions and releases of mercury and mercury compounds;

- c) Information on technically and economically viable alternatives to:
 - i. Mercury-added products;
 - ii. Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used; and
 - iii. Activities and processes that emit or release mercury or mercury compounds; including information on the health and environmental risks and economic and social costs and benefits of such alternatives; and
 - d) Epidemiological information concerning health impacts associated with exposure to mercury and mercury compounds, in close cooperation with the World Health Organization and other relevant organizations, as appropriate.
2. Parties may exchange the information referred to in paragraph 1 directly, through the Secretariat, or in cooperation with other relevant organizations, including the secretariats of chemicals and wastes conventions, as appropriate.
 3. The Secretariat shall facilitate cooperation in the exchange of information referred to in this Article, as well as with relevant organizations, including the secretariats of multilateral environmental agreements and other international initiatives. In addition to information from Parties, this information shall include information from intergovernmental and non-governmental organizations with expertise in the area of mercury, and from national and international institutions with such expertise.
 4. Each Party shall designate a national focal point for the exchange of information under this Convention, including with regard to the consent of importing Parties under Article 3.
 5. For the purposes of this Convention, information on the health and safety of humans and the environment shall not be regarded as confidential. Parties that exchange other information pursuant to this Convention shall protect any confidential information as mutually agreed.

Article 18

Public information, awareness and education

1. Each Party shall, within its capabilities, promote and facilitate:
 - a) Provision to the public of available information on:
 - i. The health and environmental effects of mercury and mercury compounds;
 - ii. Alternatives to mercury and mercury compounds;
 - iii. The topics identified in paragraph 1 of Article 17;
 - iv. The results of its research, development and monitoring activities under Article 19; and
 - v. Activities to meet its obligations under this Convention;
 - b) Education, training and public awareness related to the effects of exposure to mercury and mercury compounds on human health and the environment in collaboration with relevant intergovernmental and non-governmental organizations and vulnerable populations, as appropriate.
2. Each Party shall use existing mechanisms or give consideration to the development of mechanisms, such as pollutant release and transfer registers where applicable, for the collection and dissemination of information on estimates of its annual quantities of mercury and mercury compounds that are emitted, released or disposed of through human activities.

Article 19

Research, development and monitoring

1. Parties shall endeavour to cooperate to develop and improve, taking into account their respective circumstances and capabilities:
 - a) Inventories of use, consumption, and anthropogenic emissions to air and releases to water and land of mercury and mercury compounds;
 - b) Modelling and geographically representative monitoring of levels of mercury and mercury compounds in vulnerable populations and in environmental media, including biotic media such as fish, marine mammals, sea turtles and birds, as well as collaboration in the collection and exchange of relevant and appropriate samples;

- c) Assessments of the impact of mercury and mercury compounds on human health and the environment, in addition to social, economic and cultural impacts, particularly in respect of vulnerable populations;
 - d) Harmonized methodologies for the activities undertaken under subparagraphs (a), (b) and (c);
 - e) Information on the environmental cycle, transport (including long-range transport and deposition), transformation and fate of mercury and mercury compounds in a range of ecosystems, taking appropriate account of the distinction between anthropogenic and natural emissions and releases of mercury and of remobilization of mercury from historic deposition;
 - f) Information on commerce and trade in mercury and mercury compounds and mercury-added products; and
 - g) Information and research on the technical and economic availability of mercury-free products and processes and on best available techniques and best environmental practices to reduce and monitor emissions and releases of mercury and mercury compounds.
2. Parties should, where appropriate, build on existing monitoring networks and research programmes in undertaking the activities identified in paragraph 1.

Article 20

Implementation plans

1. Each Party may, following an initial assessment, develop and execute an implementation plan, taking into account its domestic circumstances, for meeting the obligations under this Convention. Any such plan should be transmitted to the Secretariat as soon as it has been developed.
2. Each Party may review and update its implementation plan, taking into account its domestic circumstances and referring to guidance from the Conference of the Parties and other relevant guidance.
3. Parties should, in undertaking work in paragraphs 1 and 2, consult national stakeholders to facilitate the development, implementation, review and updating of their implementation plans.
4. Parties may also coordinate on regional plans to facilitate implementation of this Convention.

Article 21

Reporting

1. Each Party shall report to the Conference of the Parties, through the Secretariat, on the measures it has taken to implement the provisions of this Convention and on the effectiveness of such measures and the possible challenges in meeting the objectives of the Convention.
2. Each Party shall include in its reporting the information as called for in Articles 3, 5, 7, 8 and 9 of this Convention.
3. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide upon the timing and format of the reporting to be followed by the Parties, taking into account the desirability of coordinating reporting with other relevant chemicals and wastes conventions.

Article 22

Effectiveness evaluation

1. The Conference of the Parties shall evaluate the effectiveness of this Convention, beginning no later than six years after the date of entry into force of the Convention and periodically thereafter at intervals to be decided by it.
2. To facilitate the evaluation, the Conference of the Parties shall, at its first meeting, initiate the establishment of arrangements for providing itself with comparable monitoring data on the presence and movement of mercury and mercury compounds in the environment as well as trends in levels of mercury and mercury compounds observed in biotic media and vulnerable populations.
3. The evaluation shall be conducted on the basis of available scientific, environmental, technical, financial and economic information, including:
 - a) Reports and other monitoring information provided to the Conference of the Parties pursuant to paragraph 2;

- b) Reports submitted pursuant to Article 21;
- c) Information and recommendations provided pursuant to Article 15; and
- d) Reports and other relevant information on the operation of the financial assistance, technology transfer and capacity-building arrangements put in place under this Convention.

Article 23

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.
2. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the Executive Director of the United Nations Environment Programme no later than one year after the date of entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be decided by the Conference.
3. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to the Parties by the Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.
4. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt at its first meeting rules of procedure and financial rules for itself and any of its subsidiary bodies, as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat.
5. The Conference of the Parties shall keep under continuous review and evaluation the implementation of this Convention. It shall perform the functions assigned to it by this Convention and, to that end, shall:
 - a) Establish such subsidiary bodies as it considers necessary for the implementation of this Convention;
 - b) Cooperate, where appropriate, with competent international organizations and intergovernmental and non-governmental bodies;
 - c) Regularly review all information made available to it and to the Secretariat pursuant to Article 21;
 - d) Consider any recommendations submitted to it by the Implementation and Compliance Committee;
 - e) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the objectives of this Convention; and
 - f) Review Annexes A and B pursuant to Article 4 and Article 5.
6. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not a Party to this Convention, may be represented at meetings of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, that is qualified in matters covered by this Convention and has informed the Secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Conference of the Parties as an observer may be admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

Article 24

Secretariat

1. A Secretariat is hereby established.
2. The functions of the Secretariat shall be:
 - a) To make arrangements for meetings of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies and to provide them with services as required;
 - b) To facilitate assistance to Parties, particularly developing country Parties and Parties with economies in transition, on request, in the implementation of this Convention;
 - c) To coordinate, as appropriate, with the secretariats of relevant international bodies, particularly other chemicals and waste conventions;

- d) To assist Parties in the exchange of information related to the implementation of this Convention;
 - e) To prepare and make available to the Parties periodic reports based on information received pursuant to Articles 15 and 21 and other available information;
 - f) To enter, under the overall guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions; and
 - g) To perform the other secretariat functions specified in this Convention and such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.
3. The secretariat functions for this Convention shall be performed by the Executive Director of the United Nations Environment Programme, unless the Conference of the Parties decides, by a three-fourths majority of the Parties present and voting, to entrust the secretariat functions to one or more other international organizations.
 4. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide for enhanced cooperation and coordination between the Secretariat and the secretariats of other chemicals and wastes conventions. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide further guidance on this matter.

Article 25

Settlement of disputes

1. Parties shall seek to settle any dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.
2. When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party that is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, with regard to any dispute concerning the interpretation or application of this Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:
 - a) Arbitration in accordance with the procedure set out in Part I of Annex E;
 - b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.
3. A Party that is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with paragraph 2.
4. A declaration made pursuant to paragraph 2 or 3 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.
5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall in no way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice, unless the parties to the dispute otherwise agree.
6. If the parties to a dispute have not accepted the same means of dispute settlement pursuant to paragraph 2 or 3, and if they have not been able to settle their dispute through the means mentioned in paragraph 1 within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to a conciliation commission at the request of any party to the dispute. The procedure set out in Part II of Annex E shall apply to conciliation under this Article.

Article 26

Amendments to the Convention

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party.
2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Secretariat shall also communicate the proposed amendment to the signatories to this Convention and, for information, to the Depositary.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.
4. An adopted amendment shall be communicated by the Depositary to all Parties for ratification, acceptance or approval.
5. Ratification, acceptance or approval of an amendment shall be notified to the Depositary in writing. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for the Parties having consented to be bound by it on the ninetieth day after the date of deposit of instruments of ratification, acceptance or approval by at least three-fourths of the Parties that were Parties at the time at which the amendment was adopted. Thereafter, the amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment.

Article 27

Adoption and amendment of annexes

1. Annexes to this Convention shall form an integral part thereof and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention constitutes at the same time a reference to any annexes thereto.
2. Any additional annexes adopted after the entry into force of this Convention shall be restricted to procedural, scientific, technical or administrative matters.
3. The following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention:
 - a) Additional annexes shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in paragraphs 1–3 of Article 26;
 - b) Any Party that is unable to accept an additional annex shall so notify the Depositary, in writing, within one year from the date of communication by the Depositary of the adoption of such annex. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time notify the Depositary, in writing, that it withdraws a previous notification of non-acceptance in respect of an additional annex, and the annex shall thereupon enter into force for that Party subject to subparagraph (c); and
 - c) On the expiry of one year from the date of the communication by the Depositary of the adoption of an additional annex, the annex shall enter into force for all Parties that have not submitted a notification of non-acceptance in accordance with the provisions of subparagraph (b).
4. The proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention shall be subject to the same procedures as for the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to the Convention, except that an amendment to an annex shall not enter into force with regard to any Party that has made a declaration with regard to amendment of annexes in accordance with paragraph 5 of Article 30, in which case any such amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date it has deposited with the Depositary its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such amendment.
5. If an additional annex or an amendment to an annex is related to an amendment to this Convention, the additional annex or amendment shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 28

Right to vote

1. Each Party to this Convention shall have one vote, except as provided for in paragraph 2.
2. A regional economic integration organization, on matters within its competence, shall exercise its right to vote with a number of votes equal to the number of its member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right to vote, and vice versa.

Article 29

Signature

This Convention shall be opened for signature at Kumamoto, Japan, by all States and regional economic integration organizations on 10 and 11 October 2013, and thereafter at the United Nations Headquarters in New York until 9 October 2014.

Article 30

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession by States and by regional economic integration organizations from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.
2. Any regional economic integration organization that becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.
3. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence in respect of the matters governed by this Convention. Any such organization shall also inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any relevant modification of the extent of its competence.
4. Each State or regional economic integration organization is encouraged to transmit to the Secretariat at the time of its ratification, acceptance, approval or accession of the Convention information on its measures to implement the Convention.
5. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with regard to it, any amendment to an annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 31

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For each State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of that organization.

Article 32

Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 33

Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 34

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Convention.

Article 35

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Depositary.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

Done at Kumamoto, Japan, on this tenth day of October, two thousand and thirteen.

ANNEX A
Mercury-added products

The following products are excluded from this Annex:

- a) Products essential for civil protection and military uses;
- b) Products for research, calibration of instrumentation, for use as reference standard;
- c) Where no feasible mercury-free alternative for replacement is available, switches and relays, cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays, and measuring devices;
- d) Products used in traditional or religious practices; and
- e) Vaccines containing thiomersal as preservatives.

Part I: Products subject to Article 4, paragraph 1

Mercury-added products	Date after which the manufacture, import or export of the product shall not be allowed (phase-out date)
Batteries, except for button zinc silver oxide batteries with a mercury content < 2% and button zinc air batteries with a mercury content < 2%	2020
Switches and relays, except very high accuracy capacitance and loss measurement bridges and high frequency radio frequency switches and relays in monitoring and control instruments with a maximum mercury content of 20 mg per bridge, switch or relay	2020
Compact fluorescent lamps (CFLs) for general lighting purposes that are ≤ 30 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp burner	2020
Linear fluorescent lamps (LFLs) for general lighting purposes: a) Triband phosphor < 60 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp; b) Halophosphate phosphor ≤ 40 watts with a mercury content exceeding 10 mg per lamp	2020
High pressure mercury vapour lamps (HPMV) for general lighting purposes	2020
Mercury in cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays: a) short length (≤ 500 mm) with mercury content exceeding 3.5 mg per lamp b) medium length (> 500 mm and ≤ 1 500 mm) with mercury content exceeding 5 mg per lamp c) long length (> 1 500 mm) with mercury content exceeding 13 mg per lamp	2020
Cosmetics (with mercury content above 1ppm), including skin lightening soaps and creams, and not including eye area cosmetics where mercury is used as a preservative and no effective and safe substitute preservatives are available ^{1/}	2020
Pesticides, biocides and topical antiseptics	2020
The following non-electronic measuring devices except non-electronic measuring devices installed in large-scale equipment or those used for high precision measurement, where no suitable mercury-free alternative is available: a) barometers; b) hygrometers; c) manometers; d) thermometers; e) sphygmomanometers.	2020

^{1/} The intention is not to cover cosmetics, soaps or creams with trace contaminants of mercury.

Part II: Products subject to Article 4, paragraph 3

Mercury-added products	Provisions
Dental amalgam	<p>Measures to be taken by a Party to phase down the use of dental amalgam shall take into account the Party's domestic circumstances and relevant international guidance and shall include two or more of the measures from the following list:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. Setting national objectives aiming at dental caries prevention and health promotion, thereby minimizing the need for dental restoration; ii. Setting national objectives aiming at minimizing its use; iii. Promoting the use of cost-effective and clinically effective mercury-free alternatives for dental restoration; iv. Promoting research and development of quality mercury-free materials for dental restoration; v. Encouraging representative professional organizations and dental schools to educate and train dental professionals and students on the use of mercury-free dental restoration alternatives and on promoting best management practices; vi. Discouraging insurance policies and programmes that favour dental amalgam use over mercury-free dental restoration; vii. Encouraging insurance policies and programmes that favour the use of quality alternatives to dental amalgam for dental restoration; viii. Restricting the use of dental amalgam to its encapsulated form; ix. Promoting the use of best environmental practices in dental facilities to reduce releases of mercury and mercury compounds to water and land.

ANNEX B*Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used***Part I: Processes subject to Article 5, paragraph 2**

Manufacturing processes using mercury or mercury compounds	Phase-out date
Chlor-alkali production	2025
Acetaldehyde production in which mercury or mercury compounds are used as a catalyst	2018

Part II: Processes subject to Article 5, paragraph 3

Mercury using process	Provisions
Vinyl chloride monomer production	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: <ol style="list-style-type: none"> i. Reduce the use of mercury in terms of per unit production by 50 per cent by the year 2020 against 2010 use; ii. Promoting measures to reduce the reliance on mercury from primary mining; iii. Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; iv. Supporting research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; v. Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free catalysts based on existing processes have become technically and economically feasible; vi. Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
Sodium or Potassium Methylate or Ethylate	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: <ol style="list-style-type: none"> i. Measures to reduce the use of mercury aiming at the phase out of this use as fast as possible and within 10 years of the entry into force of the Convention; ii. Reduce emissions and releases in terms of per unit production by 50 per cent by 2020 compared to 2010; iii. Prohibiting the use of fresh mercury from primary mining; iv. Supporting research and development in respect of mercury-free processes; v. Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free processes have become technically and economically feasible; vi. Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
Production of polyurethane using mercury containing catalysts	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: <ol style="list-style-type: none"> i. Taking measures to reduce the use of mercury, aiming at the phase out of this use as fast as possible, within 10 years of the entry into force of the Convention; ii. Taking measures to reduce the reliance on mercury from primary mercury mining; iii. Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; iv. Encouraging research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; v. Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21. Paragraph 6 of Article 5 shall not apply to this manufacturing process.

ANNEX C
Artisanal and small-scale gold mining

National action plans

1. Each Party that is subject to the provisions of paragraph 3 of Article 7 shall include in its national action plan:
 - a) National objectives and reduction targets;
 - b) Actions to eliminate:
 - i. Whole ore amalgamation;
 - ii. Open burning of amalgam or processed amalgam;
 - iii. Burning of amalgam in residential areas; and
 - iv. Cyanide leaching in sediment, ore or tailings to which mercury has been added without first removing the mercury;
 - c) Steps to facilitate the formalization or regulation of the artisanal and small-scale gold mining sector;
 - d) Baseline estimates of the quantities of mercury used and the practices employed in artisanal and small-scale gold mining and processing within its territory;
 - e) Strategies for promoting the reduction of emissions and releases of, and exposure to, mercury in artisanal and small-scale gold mining and processing, including mercury-free methods;
 - f) Strategies for managing trade and preventing the diversion of mercury and mercury compounds from both foreign and domestic sources to use in artisanal and small scale gold mining and processing;
 - g) Strategies for involving stakeholders in the implementation and continuing development of the national action plan;
 - h) A public health strategy on the exposure of artisanal and small-scale gold miners and their communities to mercury. Such a strategy should include, inter alia, the gathering of health data, training for health-care workers and awareness-raising through health facilities;
 - i) Strategies to prevent the exposure of vulnerable populations, particularly children and women of child-bearing age, especially pregnant women, to mercury used in artisanal and small-scale gold mining;
 - j) Strategies for providing information to artisanal and small-scale gold miners and affected communities; and
 - k) A schedule for the implementation of the national action plan.
2. Each Party may include in its national action plan additional strategies to achieve its objectives, including the use or introduction of standards for mercury-free artisanal and small-scale gold mining and market-based mechanisms or marketing tools.

ANNEX D

List of point sources of emissions of mercury and mercury compounds to the atmosphere

Point source category:

- Coal-fired power plants;
- Coal-fired industrial boilers;
- Smelting and roasting processes used in the production of non-ferrous metals; 1/
- Waste incineration facilities;
- Cement clinker production facilities.

^{1/} For the purpose of this Annex, “non-ferrous metals” refers to lead, zinc, copper and industrial gold.

ANNEX E*Arbitration and conciliation procedures***Part I: Arbitration procedure**

The arbitration procedure for purposes of paragraph 2 (a) of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

1. A Party may initiate recourse to arbitration in accordance with Article 25 of this Convention by written notification addressed to the other party or parties to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of claim, together with any supporting documents. Such notification shall state the subject matter of arbitration and include, in particular, the Articles of this Convention the interpretation or application of which are at issue.
2. The claimant party shall notify the Secretariat that it is referring a dispute to arbitration pursuant to Article 25 of this Convention. The notification shall be accompanied by the written notification of the claimant party, the statement of claim, and the supporting documents referred to in paragraph 1 above. The Secretariat shall forward the information thus received to all Parties.

Article 2

1. If a dispute is referred to arbitration in accordance with Article 1 above, an arbitral tribunal shall be established. It shall consist of three members.
2. Each party to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by agreement the third arbitrator, who shall be the President of the tribunal. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement. The President of the tribunal shall not be a national of any of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of any of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.
3. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

Article 3

1. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the date on which the respondent party receives the notification of the arbitration, the other party may inform the Secretary-General of the United Nations, who shall make the designation within a further two-month period.
2. If the President of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the date of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of a party, designate the President within a further two-month period.

Article 4

The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of this Convention and international law.

Article 5

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 6

The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties to the dispute, recommend essential interim measures of protection.

Article 7

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

- a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and
- b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

Article 8

The parties to the dispute and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents that they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

Article 9

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 10

A Party that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute that may be affected by the decision may intervene in the proceedings with the consent of the arbitral tribunal.

Article 11

The arbitral tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

Article 12

Decisions of the arbitral tribunal on both procedure and substance shall be taken by a majority vote of its members.

Article 13

1. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its decision. Absence of a party or a failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.
2. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 14

The arbitral tribunal shall render its final decision within five months of the date on which it is fully constituted, unless it finds it necessary to extend the time limit for a period that should not exceed five more months.

Article 15

The final decision of the arbitral tribunal shall be confined to the subject matter of the dispute and shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

Article 16

The final decision shall be binding on the parties to the dispute. The interpretation of this Convention given by the final decision shall also be binding upon a Party intervening under Article 10 above insofar as it relates to matters in respect of which that Party intervened. The final decision shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

Article 17

Any disagreement that may arise between those bound by the final decision in accordance with Article 16 above, as regards the interpretation or manner of implementation of that final decision, may be submitted by any of them for decision to the arbitral tribunal that rendered it.

Part II: Conciliation procedure

The conciliation procedure for purposes of paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

A request by a party to a dispute to establish a conciliation commission pursuant to paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be addressed in writing to the Secretariat, with a copy to the other party or parties to the dispute. The Secretariat shall forthwith inform all Parties accordingly.

Article 2

1. The conciliation commission shall, unless the parties to the dispute otherwise agree, comprise three members, one appointed by each party concerned and a President chosen jointly by those members.
2. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint their member of the commission jointly by agreement.

Article 3

If any appointment by the parties to the dispute is not made within two months of the date of receipt by the Secretariat of the written request referred to in Article 1 above, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party, make such appointment within a further two-month period.

Article 4

If the President of the conciliation commission has not been chosen within two months of the appointment of the second member of the commission, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party to the dispute, designate the President within a further two-month period.

Article 5

The conciliation commission shall assist the parties to the dispute in an independent and impartial manner in their attempt to reach an amicable resolution.

Article 6

1. The conciliation commission may conduct the conciliation proceedings in such a manner as it considers appropriate, taking fully into account the circumstances of the case and the views the parties to the dispute may express, including any request for a swift resolution. It may adopt its own rules of procedure as necessary, unless the parties otherwise agree.
2. The conciliation commission may, at any time during the proceedings, make proposals or recommendations for a resolution of the dispute.

Article 7

The parties to the dispute shall cooperate with the conciliation commission. In particular, they shall endeavour to comply with requests by the commission to submit written materials, provide evidence and attend meetings. The parties and the members of the conciliation commission are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents they receive in confidence during the proceedings of the commission.

Article 8

The conciliation commission shall take its decisions by a majority vote of its members.

Article 9

Unless the dispute has already been resolved, the conciliation commission shall render a report with recommendations for resolution of the dispute no later than twelve months of being fully constituted, which the parties to the dispute shall consider in good faith.

Article 10

Any disagreement as to whether the conciliation commission has competence to consider a matter referred to it shall be decided by the commission.

Article 11

The costs of the conciliation commission shall be borne by the parties to the dispute in equal shares, unless they agree otherwise. The commission shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.